

Τμήμα Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας

Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Σαραφίδου Δανηλία (Ξ2018027)

Πτυχιακή εργασία

Θέμα:

Μετάφραση και σχολιασμός νομικού κειμένου με τίτλο: «Νόμος για την περαιτέρω επίσπευση της διαδικασίας απαλλαγής από τα χρέη και για την τροποποίηση των διατάξεων που σχετίζονται με την πανδημία στο εταιρικό και συνεταιριστικό δίκαιο, στο δίκαιο περί σωματείων και ιδρυμάτων, καθώς και στο δικαίωμα επί ακινήτων και μίσθωσης ακινήτων*»

Μέλη της Επιτροπής Εποπτείας:

Γεώργιος Κεντρωτής

Σταυρούλα Βράϊλα

Κέρκυρα, Ιούνιος 2022

«Νόμος για την περαιτέρω επίσπευση της διαδικασίας απαλλαγής από τα χρέη και για την τροποποίηση των διατάξεων που σχετίζονται με την πανδημία στο εταιρικό και συνεταιριστικό δίκαιο, στο δίκαιο περί σωματείων και ιδρυμάτων, καθώς και στο δικαίωμα επί ακινήτων και μίσθωσης ακινήτων*»

Περιεχόμενα	
Πρόλογος.....	5
1. Μετάφρασμα	6
2. Πρωτότυπο	20
3. Σχολιασμός	33
3.1 Εισαγωγή.....	33
3.2 Σκοπός του κειμένου-πηγή και του κειμένου-στόχος	33
3.3 Ανάλυση του κειμένου-πηγή και κειμένου-στόχος	34
3.3.1 Εξωκειμενικά στοιχεία.....	35
3.3.2 Ενδοκειμενικά στοιχεία	35
3.4 Κειμενικός τύπος και λειτουργίες κειμένου	36
3.5 Μεταφραστικά προβλήματα	37
3.5.1 Γλωσσικά προβλήματα.....	37
3.5.2 Πραγματολογικά προβλήματα	39
3.5.3 Πολιτισμικά προβλήματα	40
3.5.4 Ιδιάζοντα προβλήματα.....	41
4. Επίλογος	42
5. Βιβλιογραφία	43

Πρόλογος

Η παρούσα Πτυχιακή Εργασία εκπονήθηκε από τη Δανιηλία Σαραφίδου, προπτυχιακής φοιτήτριας του Τμήματος Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου κατά το Ακαδημαϊκό έτος 2021-2022. Μέλη της Επιτροπής Εποπτείας συντέλεσαν ο Γεώργιος Κεντρωτής, αποτελώντας τον πρώτο επιβλέπων και η καθηγήτρια Σταυρούλα Βράϊλα ως δεύτερη επιβλέπουσα. Η εργασία αποτελείται από ένα γερμανικό κείμενο δημοσιευμένο από την Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας, το μετάφρασμά του και τον σχολιασμό των δύο αυτών κειμένων, σύμφωνα με την λειτουργική προσέγγιση της Christiane Nord. Η επιλογή του θέματος έγινε στην προσπάθεια μου να καταδείξω τις αλλαγές που επέφερε η πανδημία του Covid-19 στη γερμανική νομοθεσία. Μέσα από αυτή την εργασία αναδεικνύονται κάποια μεταφραστικά προβλήματα που μπορούν να προκύψουν κατά τη μετάφραση νομικών κειμένων, μεταφράζοντας από έναν πολιτισμό σε άλλον. Στόχος λοιπόν, είναι να δοθούν απαντήσεις σε τέτοια προβλήματα που αφορούν τη δράση του μεταφραστή όταν καλείται να μεταφράσει στο δικό του πολιτισμό και την πολιτική νοοτροπία της χώρας του. Ακόμη, έχει προστεθεί ο επίλογος και οι βιβλιογραφικές πηγές. Ακολουθούν: Το μετάφρασμα, το πρωτότυπο κείμενο και ο μεταφραστικός σχολιασμός.

1. Μετάφρασμα

Νόμος για την περαιτέρω επίσπευση της διαδικασίας απαλλαγής από τα χρέη και για την τροποποίηση των διατάξεων που σχετίζονται με την πανδημία στο εταιρικό και συνεταιριστικό δίκαιο, στο δίκαιο περί σωματείων και ιδρυμάτων, καθώς και στο δικαίωμα επί ακινήτων και μίσθωσης ακινήτων*

της 22^{ης} Δεκεμβρίου 2022

Το Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο της Γερμανίας ψήφισε τον ακόλουθο νόμο:

Άρθρο 1

Τροποποίηση του Νόμου σχετικά με την εισαγωγή του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Το ακόλουθο Άρθρο 44 προστίθεται στο Νόμο σχετικά με την εισαγωγή του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας στην τροποποιημένη έκδοση που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας , Μέρος III, αριθμός 310-2, όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με το Άρθρο 1 του Νόμου της 12^{ης} Δεκεμβρίου 2019 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 2633):

«Ενότητα 44

Επίσπευση των διαδικασιών

- (1) Διαδικασίες αναπροσαρμογής του ενοικίου ή μίσθωσης γης ή χώρων, πλην των κατοικιών, τίθενται σε προτεραιότητα και επισπεύδονται, λόγω των κυβερνητικών μέτρων για την καταπολέμηση της πανδημίας COVID 19.
- (2) Σύμφωνα με την παράγραφο 1, η εγγύτερη ημερομηνία περάτωσης της διαδικασίας πραγματοποιείται το αργότερο εντός ενός μηνός από την επίδοση του δικογράφου αγωγής .

Άρθρο 2

Τροποποίηση του κανονισμού αφερεγγυότητας

Ο νόμος περί αφερεγγυότητας της 5^{ης} Οκτωβρίου 1994 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 2866), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 22 Δεκεμβρίου 2020 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 3256), τροποποιείται ως εξής:

1. Στην ενότητα 286 η φράση «303» αντικαθίσταται από τη φράση «303 A».
2. Η ενότητα 287, παράγραφος 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«(2) Στην αίτηση επισυνάπτεται η δήλωση του οφειλέτη ότι εκχωρεί τις κατασχετές απαιτήσεις του επί των αποδοχών από σχέσεις εργασίας ή επί

τρεχουσών αποδοχών που υποκαθίστανται για περίοδο τριών ετών μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας (περίοδος εκχώρησης) σε διαχειριστή περιουσίας που θα καθοριστεί από το δικαστήριο.

Εάν στον οφειλέτη έχει χορηγηθεί απαλλαγή από τα χρέη βάσει αίτησης που υποβλήθηκε μετά τις 30 Σεπτεμβρίου 2020, η περίοδος εκχώρησης ανέρχεται, στο πλαίσιο νέων διαδικασιών, στα πέντε έτη. Ο οφειλέτης επισυνάπτει στην αίτηση αντίστοιχη δήλωση εκχώρησης».

3. Στην ενότητα 287 α, παράγραφος 2, πρόταση 1, αριθμός 1, η φράση «κατά τα τελευταία δέκα έτη» αντικαθίσταται από τη φράση «κατά τα τελευταία έντεκα έτη».

4. Η ενότητα 295, παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

Α) Ο αριθμός 2 διατυπώνεται ως εξής:

« 2. Ο οφειλέτης υποχρεούται να παραδώσει στον διαχειριστή το ήμισυ της αξίας των περιουσιακών στοιχείων που απέκτησε λόγω θανάτου ή ενόψει μελλοντικού κληρονομικού δικαιώματος ή δωρεάς, καθώς και την πλήρη αξία των περιουσιακών στοιχείων που απέκτησε από λαχείο, κλήρωση ή άλλο παιχνίδι με δυνατότητα κέρδους. Από την υποχρέωση παράδοσης εξαιρούνται τυχόν περιστασιακά δώρα και τα κέρδη μικρής αξίας».

Β) Στον αριθμό 4 η τελεία στο τέλος αντικαθίσταται από άνω και κάτω τελεία και προστίθεται ο αριθμός 5, ο οποίος διατυπώνει το εξής:

«5. Οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις όπως ορίζεται στην ενότητα 290, παράγραφος 1, αριθμός 4 δεν μπορούν να τεκμηριωθούν».

Γ) Προστίθεται η ακόλουθη πρόταση:

«Κατόπιν αιτήματος του οφειλέτη το πτωχευτικό δικαστήριο αποφασίζει, εάν μια απόκτηση περιουσιακών στοιχείων απαλλάσσεται από την υποχρέωση παράδοσης, σύμφωνα με την πρόταση 1, αριθμός 2».

5. Στην ενότητα 296, παράγραφος 1, πρόταση 1, προστίθενται άνω και κάτω τελεία μετά τη φράση «δεν υπάρχει υπαιτιότητα», καθώς και η φράση «στην περίπτωση της ενότητας 295, παράγραφος 1, πρόταση 1, αριθμός 5 η απλή αμέλεια δε λαμβάνεται υπόψη».

6. Η ενότητα 300 τροποποιείται ως εξής:

« Ενότητα 300

Απόφαση περί απαλλαγής από τα χρέη

(1) Το πτωχευτικό δικαστήριο αποφασίζει για τη χορήγηση απαλλαγής από τα χρέη μετά την κανονική λήξη της περιόδου εκχώρησης. Η απόφαση λαμβάνεται μετά την ακρόαση των πιστωτών, του συνδίκου, ή του διαχειριστή περιουσίας και του οφειλέτη. Η απαλλαγή από τα χρέη που χορηγείται σύμφωνα με την πρόταση 1 θεωρείται ότι έχει χορηγηθεί με τη λήξη της περιόδου εκχώρησης.

- (2) Εάν δεν έχουν αναγγελθεί απαιτήσεις κατά την διαδικασία αφερεγγυότητας ή εάν οι πτωχευτικές απαιτήσεις έχουν καταβληθεί και ο οφειλέτης έχει εξοφλήσει τις δαπάνες των διαδικασιών, καθώς και τις λοιπές υποχρεώσεις της πτώχευσης, το δικαστήριο αποφασίζει, κατόπιν αιτήματος του οφειλέτη, για τη χορήγηση απαλλαγής από τα χρέη, ακόμη και πριν από τη λήξη της περιόδου εκχώρησης. Η παράγραφος 1, πρόταση 2 εφαρμόζεται αναλόγως. Ο οφειλέτης πρέπει να επιβεβαιώσει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της πρότασης 1. Εφόσον χορηγηθεί η απαλλαγή από τα χρέη, εφαρμόζονται οι ενότητες 299 και 300 α αναλόγως.
- (3) Το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίπτει την απαλλαγή από τα χρέη κατόπιν αιτήματος του πιστωτή, εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις της ενότητας 290, παράγραφος 1, της ενότητας 296, παράγραφος 1 ή παράγραφος 2 πρόταση 3, της ενότητας 297 ή 297α, είτε κατόπιν αιτήματος του διαχειριστή περιουσίας, εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 298.
- (4) Η απόφαση του δικαστηρίου ανακοινώνεται. Ο οφειλέτης και ο κάθε πιστωτής, ο οποίος είτε έχει αιτηθεί για την άρνηση απαλλαγής από τα χρέη κατά την ακρόαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 και 2 είτε ισχυρίστηκε ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την πρόωρη απαλλαγή από τα χρέη, σύμφωνα με την παράγραφο 2, έχουν το δικαίωμα άμεσης προσφυγής κατά της απόφασης».
7. Στην ενότητα 300 α, παράγραφος 1, πρόταση 1, η φράση «ενότητα 300, παράγραφος 1, πρόταση 2» αντικαθίσταται από τη φράση «ενότητα 300, παράγραφος 2, πρόταση 1».
8. Στην ενότητα 301 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος :
- «(4) Η απαγόρευση ανάληψης ή άσκησης βιομηχανικής, εμπορικής, βιοτεχνικής ή ελεύθερης επαγγελματικής δραστηριότητας, λόγω της πτώχευσης του οφειλέτη, παύει να ισχύει, όταν η απόφαση για την χορήγηση απαλλαγής από τα χρέη καταστεί οριστική. Η πρόταση 1 δεν ισχύει για την άρνηση χορήγησης και άρσης της έγκρισης για την άσκηση δραστηριότητας που απαιτεί άδεια».

Άρθρο 3

Τροποποίηση του εισαγωγικού νόμου του πτωχευτικού κώδικα

Ο εισαγωγικός νόμος του πτωχευτικού κώδικα, της 5^{ης} Οκτωβρίου 1994 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 2911), όπως τροποποιήθηκε τελευταία σύμφωνα με το άρθρο 8 του νόμου της 22^{ης} Δεκεμβρίου 2020 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 3256), τροποποιείται ως εξής:

1. Μετά το άρθρο 103J προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 103K:
«Άρθρο 103K»

Μεταβατική διάταξη στο άρθρο 2 του νόμου για την περαιτέρω επίσπευση της διαδικασίας απαλλαγής από τα χρέη και για την τροποποίηση των διατάξεων που σχετίζονται με την πανδημία στο εταιρικό και συνεταιριστικό δίκαιο, στο δίκαιο περί σωματείων και ιδρυμάτων, καθώς και στο δικαίωμα επί ακινήτων και μίσθωσης ακινήτων

- (1) Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 οι διατάξεις που ίσχυαν μέχρι την 1^η Οκτωβρίου 2020 εξακολουθούν να εφαρμόζονται στις διαδικασίες αφερεγγυότητας που έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αυτή.
- (2) Στην περίπτωση των διαδικασιών αφερεγγυότητας, οι οποίες έχουν κατατεθεί το διάστημα από 17 Δεκεμβρίου 2019 έως και 30 Σεπτεμβρίου 2020, η περίοδος εκχώρησης μειώνεται, για κάθε πλήρη μήνα που έχει παρέλθει από τη 16^η Ιουλίου 2019 έως και την κατάθεση της αίτησης πτώχευσης, όπως ορίζεται στην ενότητα 287, παράγραφος 2 του νόμου περί αφερεγγυότητας. Επομένως, η περίοδος εκχώρησης είναι:

Ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης πτώχευσης:	Περίοδος εκχώρησης:
Από 17 Δεκεμβρίου 2019 έως και 16 Ιανουαρίου 2020	5 έτη και 7 μήνες
Από 17 Ιανουαρίου 2020 έως και 16 Φεβρουαρίου 2020	5 έτη και 6 μήνες
Από 17 Φεβρουαρίου 2020 έως και 16 Μαρτίου 2020	5 έτη και 5 μήνες
Από 17 Μαρτίου 2020 έως και 16 Απριλίου 2020	5 έτη και 4 μήνες
Από 17 Απριλίου 2020 έως και 16 Μαΐου 2020	5 έτη και 3 μήνες
Από 17 Μαΐου 2020 έως και 16 Ιουνίου 2020	5 έτη και 2 μήνες
Από 17 Ιουνίου 2020 έως και 16 Ιουλίου 2020	5 έτη και 1 μήνας
Από 17 Ιουλίου 2020 έως και 16 Αυγούστου 2020	5 έτη
Από 17 Αυγούστου 2020 έως και 16 Σεπτεμβρίου 2020	4 έτη και 11 μήνες
Από 17 Σεπτεμβρίου 2020 έως και 30 Σεπτεμβρίου 2020	4 έτη και 10 μήνες

Σε διαδικασίες σύμφωνα με την πρόταση 1 μια διαφορετική περίοδος εκχώρησης δεν λαμβάνεται υπόψη στη δήλωση εκχώρησης.

- (3) Εάν στον οφειλέτη χορηγήθηκε για τελευταία φορά απαλλαγή από τα χρέη βάσει των διατάξεων που ίσχυαν μέχρι και τις 30 Σεπτεμβρίου 2020, τότε εφαρμόζεται η ενότητα 287α, παράγραφος 1, αριθμός 1 του νόμου περί αφερεγγυότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν μέχρι και την ημερομηνία αυτή.
- (4) Εάν υποβληθεί αίτηση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας για τους καταναλωτές μεταξύ της 31^{ης} Δεκεμβρίου 2020 και της 30^{ης} Ιουνίου 2021, το πιστοποιητικό που πρέπει να καταβάλει ο οφειλέτης πληροί τις απαιτήσεις της ενότητας 305, παράγραφος 1, πρόταση 1 του νόμου περί αφερεγγυότητας, εφόσον αποδειχθεί ότι επιχειρήθηκε ανεπιτυχώς εξώδικος διακανονισμός με τους πιστωτές σχετικά με την διευθέτηση των χρεών, βάσει σχεδίου εντός των τελευταίων 12 μηνών πριν από την αίτηση κινήσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Μετά από το άρθρο 107 προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 107α:

«Άρθρο 107 α

Αξιολόγηση του νόμου για την περαιτέρω επίσπευση της διαδικασίας απαλλαγής από τα χρέη και για την τροποποίηση των διατάξεων που σχετίζονται με την πανδημία στο εταιρικό και συνεταιριστικό δίκαιο, στο δίκαιο περί συλλόγων και ιδρυμάτων, καθώς και στο δικαίωμα επί ακινήτων και μίσθωσης ακινήτων.

- (1) Η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση τις Γερμανίας θα υποβάλλει αίτηση στο Γερμανικό Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο έως τις 30 Ιουνίου 2024 σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο επηρέασε η επίσπευση της διαδικασίας απαλλαγής από τα χρέη τα αιτήματα, την πληρωμή και την οικονομική συμπεριφορά των καταναλωτών και καταναλωτριών. Η έκθεση εξετάζει ακόμη τυχόν εμπόδια, τα οποία προκύπτουν από τις υπάρχουσες δυνατότητες αποθήκευσης πληροφοριών που σχετίζονται με την αφερεγγυότητα μέσω υπηρεσιών παροχής πληροφοριών για μια νέα οικονομική αρχή μετά τη χορήγηση απαλλαγής από τα χρέη.
- (2) Εφόσον από την έκθεση προκύπτει η ανάγκη λήψης νομοθετικών μέτρων, η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση τις Γερμανίας οφείλει να τα προτείνει».

Άρθρο 4

Τροποποίηση του κανονισμού αμοιβών

βάσει του νόμου περί αφερεγγυότητας

Ο κανονισμός αμοιβών βάσει του νόμου περί αφερεγγυότητας της 19^{ης} Αυγούστου 1998 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 2205), όπως τροποποιήθηκε τελευταία βάσει του άρθρου 6 του νόμου της 22^{ης} Δεκεμβρίου 2020 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 3256) τροποποιείται ως εξής:

1. Στην ενότητα 1, παράγραφος 2, αριθμός 5 προστίθεται μετά από τη λέξη «σχέδιο αφερεγγυότητας» η φράση «ή με σκοπό την χορήγηση απαλλαγής από τα χρέη πριν από τη λήξη της περιόδου εκχώρησης»,
2. Στην ενότητα 19 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 5:

«(5) Σε διαδικασία αφερεγγυότητας, για την οποία έχει υποβληθεί αίτηση πριν από την 1^η Οκτωβρίου 2020, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος διατάγματος που ίσχυαν μέχρι την ημερομηνία αυτή».

Άρθρο 5

Τροποποίηση του διατάγματος για το μητρώο αφερεγγυότητας των καταναλωτών

Το διάταγμα για το μητρώο αφερεγγυότητας των καταναλωτών της 17^{ης} Φεβρουαρίου 2002 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 703), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του διατάγματος της 23^{ης} Ιουνίου 2014 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 825) τροποποιείται ως εξής:

1. Μετά την ενότητα 2 προστίθεται η ακόλουθη ενότητα 2α:

«Ενότητα 2 α

Μεταβατική διάταξη

Εάν η αίτηση για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας του καταναλωτή υποβληθεί μεταξύ της 1^{ης} Οκτωβρίου 2020 και της 31^{ης} Μαρτίου 2021, εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται τα μητρώα που προβλέπονται στο παράρτημα του διατάγματος περί μητρώων αφερεγγυότητας του καταναλωτή, όπως τροποποιήθηκε με το διάταγμα για τα μητρώα αφερεγγυότητας του καταναλωτή της 23^{ης} Ιουνίου 2014 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 825). Εάν εφαρμοστεί η δυνατότητα που αναφέρεται στην πρόταση 1, η περίοδος εκχώρησης που δηλώνεται στη δήλωση εκχώρησης διορθώνεται σύμφωνα με την ενότητα 2, αριθμός 1, από την ενότητα 287, παράγραφος 2

του διατάγματος περί αφερεγγυότητας, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 22^{ης} Δεκεμβρίου 2020 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 3328) για την περαιτέρω επίσπευση της διαδικασίας απαλλαγής από τα χρέη και για την τροποποίηση των διατάξεων που σχετίζονται με την πανδημία στο εταιρικό και συνεταιριστικό δίκαιο, στο δίκαιο περί σωματείων και ιδρυμάτων, καθώς και στο δικαίωμα επί ακινήτων και μίσθωσης ακινήτων.

2. Το παράρτημα τροποποιείται ως εξής:

A) Στο έντυπο της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, σελ. 2 αριθμός V, οι λέξεις «γράμματα Β και Γ» διαγράφονται από το κείμενο της βεβαίωσης.

B) Στο έντυπο του παραρτήματος 1 για την έναρξη των αιτήσεων προστίθεται στο πεδίο «φύλο» μετά τη λέξη «□ θηλυκό» η λέξη «□ άλλο».

Γ) Στο έντυπο του παραρτήματος για την έναρξη των αιτήσεων, στη σελ. 1 αριθμός 2 η πρόταση «περίοδος 6 ετών από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας (περίοδος εκχώρησης)» αντικαθίσταται από την πρόταση «διάρκεια τις περιόδου εκχώρησης κατά τη διαδικασία αφερεγγυότητας σύμφωνα με την ενότητα 287 παράγραφος 2».

Δ) Το ενημερωτικό φυλλάδιο σχετικά με τα έντυπα της διαδικασίας αφερεγγυότητας του καταναλωτή και της διαδικασίας απαλλαγής από τα χρέη τροποποιούνται ως εξής:

α) Στο σημείο 7, πρόταση 1 η φράση « γράμματα Β και Γ » διαγράφεται.

Β) Στις οδηγίες του παραρτήματος 1 προστίθεται, μετά την πρόταση 3, η ακόλουθη πρόταση: « Για αιτήσεις αφερεγγυότητας που υποβάλλονται από 31 Δεκεμβρίου 2020 έως 30 Ιουνίου 2021 η προσπάθεια εξωδικαστικού συμβιβασμού δεν μπορεί να έχει γίνει περισσότερο από 12 μήνες πριν».

Γ) Το σημείο 20 διατυπώνεται ως εξής:

«Εάν υποβάλλετε αίτηση απαλλαγής από τα χρέη, οφείλετε πάντα να επισυνάψετε στην αίτηση για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας τη δήλωση εκχώρησης. Πρέπει να υπογράψετε αυτοπροσώπως τη δήλωση εκχώρησης. Βάσει της δήλωσης εκχώρησης το ακατάσχετο εισόδημα θα μεταβιβαστεί στον διαχειριστή της περιουσίας μετά την άρση της διαδικασίας αφερεγγυότητας έως και το τέλος της περιόδου εκχώρησης και έπειτα θα μεταφερθεί στον πιστωτή από τον διαχειριστή.

Η εκχώρηση γίνεται για τη διάρκεια της περιόδου εκχώρησης που ορίζεται στην ενότητα 287 παράγραφος 2 του κανονισμού αφερεγγυότητας. Συνεπώς, η περίοδος εκχώρησης ανέρχεται κατά βάση στα **3 έτη**. Εάν έχετε ήδη λάβει

απαλλαγή από τα χρέη σε 3 έτη, σύμφωνα με τους κανονισμούς που ισχύουν από την 1^η Οκτωβρίου 2020, η περίοδος εκχώρησης ανέρχεται στα **5 έτη**.

Εάν κατόπιν αιτήματός σας σάς έχει χορηγηθεί απαλλαγή από τα χρέη, η περίοδος εκχώρησης μπορεί να λήξει **νωρίτερα** και ως εκ τούτου να καταστεί άνευ αντικειμένου για το μέλλον, διότι κανένας πιστωτής δεν έχει εγείρει απαίτηση στη διαδικασία ή οι απαιτήσεις αφερεγγυότητας έχουν ικανοποιηθεί και οι περιουσιακές υποχρεώσεις έχουν εκπληρωθεί, εκτός από τις δαπάνες των διαδικασιών.

Παρακαλείστε να διαβάσετε προσεκτικά τις **επεξηγήσεις σχετικά με τη δήλωση εκχώρησης** που αναφέρονται στο παράρτημα 3. Εάν εκκρεμούν εκχωρήσεις ή ενεχυριάσεις (**εκτός** από ενεχυριάσεις απαιτήσεων βάσει απόφασης κατάσχεσης και μεταβίβασης) αναφέρετέ το αναλυτικά στο συμπληρωματικό φύλλο 5Η του καταλόγου περιουσιακών στοιχείων ⇒⁵⁷⁵⁸.

Εάν είναι απαραίτητο, μπορείτε επίσης να επισυνάψετε αντίγραφα των συμφωνιών εκχώρησης.

Άρθρο 6

Περαιτέρω τροποποίηση του κανονισμού αφερεγγυότητας

Ο νόμος περί αφερεγγυότητας, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από το άρθρο 2 του παρόντος νόμου, τροποποιείται ως εξής:

1. Η ενότητα 35 τροποποιείται ως εξής:

A) Στη παράγραφο 2, πρόταση 2 η φράση «ενότητα 295, παράγραφος 2» αντικαθίσταται από τη φράση «ενότητα 295α».

B) Μετά την παράγραφο 2 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3:
«(3) Ο οφειλέτης οφείλει να ενημερώσει χωρίς καθυστέρηση τον διαχειριστή για την έναρξη ή την συνέχιση μιας μη μισθωτής δραστηριότητας. Εάν ο οφειλέτης υποβάλλει αίτηση για άρση της δραστηριότητας, τότε ο διαχειριστής οφείλει να υποβάλλει το αίτημα του το αργότερο σε ένα μήνα».

Γ) Η ισχύουσα παράγραφος 3 μετατρέπεται σε παράγραφος 4.

2. Στην ενότητα 287 α, παράγραφος 1, πρόταση 1 η φράση «ενότητα 295» αντικαθίσταται από τη φράση «των ενότητων 295 και 295 α».

3. Η ενότητα 295 τροποποιείται ως εξής:

A) Η ονομασία της παραγράφου «(1)» διαγράφεται.

B) Η παράγραφος 2 διαγράφεται.

4. Μετά από την ενότητα 295 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 295 α:

«Ενότητα 295 α

Υποχρεώσεις του οφειλέτη κατά την άσκηση μη μισθωτής δραστηριότητας

- (1) Εάν ο οφειλέτης ασκεί μη μισθωτή δραστηριότητα, υποχρεούται να θέσει τους πιστωτές σε τέτοια θέση, καταβάλλοντας πληρωμές στον διαχειριστή, σαν να είχε συνάψει κατάλληλες σχέσεις εργασίας. Οι πληρωμές πραγματοποιούνται ανά ημερολογιακό έτος έως τις 31 Δεκεμβρίου του επόμενου έτους.
- (2) Κατόπιν αιτήματος του οφειλέτη το δικαστήριο καθορίζει το ποσό που αντιστοιχεί στις αποδοχές από τη σχέση εργασίας, βάσει της παραγράφου 1. Ο οφειλέτης πρέπει να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία, ώστε να πείσει το δικαστήριο για το ύψος των αποδοχών που θα μπορούσε να λάβει από μια κατάλληλη σχέση εργασίας. Ο διαχειριστής και οι πιστωτές υποβάλλονται σε ακρόαση πριν από την λήψη της απόφασης. Ο οφειλέτης και κάθε πιστωτής έχουν το δικαίωμα άμεσης προσφυγής κατά της απόφασης».
5. Στην ενότητα 296, παράγραφος 2, πρόταση 1 η φράση «ενότητα 295, παράγραφος 1, πρόταση 1, αριθμός 5» αντικαθίσταται από τη φράση «ενότητα 295, πρόταση 1, αριθμός 5».

Άρθρο 7

Περαιτέρω τροποποίηση του εισαγωγικού νόμου του κανονισμού αφερεγγυότητας

Μετά το άρθρο 103Κ του εισαγωγικού νόμου του νόμου περί αφερεγγυότητας, όπως τροποποιήθηκε τελευταία σύμφωνα με το άρθρο 3 του παρόντος νόμου, προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 103Ι:

Μεταβατική διάταξη του άρθρου 6 του νόμου για την περαιτέρω επίσπευση της διαδικασίας απαλλαγής από τα χρέη και για την τροποποίηση των διατάξεων που σχετίζονται με την πανδημία στο εταιρικό και συνεταιριστικό δίκαιο, στο δίκαιο περί σωματείων και ιδρυμάτων, καθώς και στο δικαίωμα επί ακινήτων και μίσθωσης ακινήτων.

Οι διατάξεις που ίσχυαν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2020 εξακολουθούν να εφαρμόζονται στις διαδικασίες αφερεγγυότητας που έχουν κατατεθεί μέχρι την ημερομηνία αυτή.

Άρθρο 8

Περαιτέρω τροποποίηση του διατάγματος για το μητρώο αφερεγγυότητας των καταναλωτών

Στο παράρτημα του διατάγματος για το μητρώο αφερεγγυότητας των καταναλωτών, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από το άρθρο 5 του παρόντος νόμου, η φράση «ενότητα 295, παράγραφος 2 InsO (νόμος περί αφερεγγυότητας)» στο μητρώο του παραρτήματος 3 για την αίτηση περί κινήσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας στο τέλος του αριθμού, αντικαθίσταται από τη φράση (ενότητα 295α, παράγραφος 1 InsO).

Άρθρο 9

Τροποποίηση του νόμου περί δικαστικών εξόδων

Το παράρτημα 1 (κατάλογος εξόδων) του νόμου περί δικαστικών εξόδων στην έκδοση που δημοσιεύθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2014 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 154), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από το άρθρο 11 του νόμου της 22^{ης} Δεκεμβρίου 2020 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 3256), τροποποιείται ως εξής:

1. Στον αριθμό 3911, στην στήλη όπου αναγράφονται τα τέλη, η τιμή «30,00€» αντικαθίσταται από την τιμή «33,00€».
2. Στον αριθμό 3912, στην στήλη όπου αναγράφονται τα τέλη, η τιμή «75,00€» αντικαθίσταται από την τιμή «81,00€».

Άρθρο 10

Τροποποίηση του εισαγωγικού νόμου του Γερμανικού Αστικού Κώδικα

Στο άρθρο 240 του εισαγωγικού νόμου του Γερμανικού Αστικού Κώδικα προστίθεται στην έκδοση που δημοσιεύθηκε τις 21 Σεπτεμβρίου 1994 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 2499, 1997 σελ. 1061), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από το άρθρο 1 του νόμου της 10^{ης} Ιουλίου 2020 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 1643, 1870), η ακόλουθη ενότητα 7:

«Ενότητα 7

Ανατροπή του δικαιοπρακτικού θεμελίου της σύμβασης μίσθωσης ακινήτου

- (1) Εάν μισθωμένα ακίνητα ή άλλοι χώροι ενοικίασης, που δεν αποτελούν κατοικία, δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την επιχείρηση του

μισθωτή ή μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο με σημαντικούς περιορισμούς, λόγω της λήψης κυβερνητικών μέτρων για την καταπολέμηση της πανδημίας Covid-19, τεκμαίρεται ότι μια συνθήκη σύμφωνα με την ενότητα 313, παράγραφος 1 του Γερμανικού Αστικού Κώδικα, η οποία αποτέλεσε τη βάση της μίσθωσης, έχει μεταβληθεί σημαντικά μετά την σύναψη της σύμβασης.

(2) Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται αναλόγως στις συμβάσεις μίσθωσης».

Άρθρο 11

Τροποποίηση του νόμου για τα μέτρα που αφορούν το εταιρικό και συνεταιριστικό δίκαιο, το δίκαιο περί σωματείων, ιδρυμάτων και ακινήτων για την καταπολέμηση των επιπτώσεων της πανδημίας Covid-19

Ο νόμος για τα μέτρα που αφορούν το εταιρικό και συνεταιριστικό δίκαιο, το δίκαιο περί σωματείων, ιδρυμάτων και ακινήτων για την καταπολέμηση των επιπτώσεων της πανδημίας Covid-19 της 27^{ης} Μαρτίου 2020 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 569,570), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του νόμου της 28^{ης} Οκτωβρίου 2020 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 2264), τροποποιείται ως εξής:

1. Η ενότητα 1, παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

A) Στην πρόταση 1, αριθμός 3 η φράση «δυνατότητα να θέτει ερωτήσεις» αντικαθίσταται από την φράση «δικαίωμα να θέτει ερωτήσεις».

B) Η πρόταση 2 αντικαθίσταται από τις ακόλουθες προτάσεις:

« Το διοικητικό συμβούλιο αποφασίζει, κατά την διακριτική του ευχέρεια, τον τρόπο που θα απαντήσει στις ερωτήσεις. Μπορεί επίσης να ορίζει ότι οι ερωτήσεις πρέπει να υποβάλλονται μέσω ηλεκτρονικής επικοινωνίας τουλάχιστον μία ημέρα πριν από τη συνεδρίαση .Οι αιτήσεις ή οι υποβολές υποψηφιότητας των μετόχων, οι οποίες σύμφωνα με την ενότητα 126 και 127 του νόμου περί ανώνυμων εταιριών πρέπει να δημοσιοποιούνται, θεωρείται ότι έχουν υποβληθεί στη συνέλευση, εάν ο μέτοχος που υποβάλλει την αίτηση ή την υποψηφιότητα είναι δεόντως εξουσιοδοτημένος και εγγεγραμμένος στη Γενική Συνέλευση».

2. Η ενότητα 5 τροποποιείται ως εξής:

A) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από τις ακόλουθες παραγράφους 2 και 2 α:

«(2) Κατά παρέκκλιση της ενότητας 32, παράγραφος 1, πρόταση 1 του Γερμανικού Αστικού Κώδικα το διοικητικό συμβούλιο μπορεί, ακόμη και χωρίς

εξουσιοδότηση στο καταστατικό, να προβλέπει ότι τα μέλη της ένωσης έχουν τη δυνατότητα:

1. Να συμμετέχουν στη γενική συνέλευση χωρίς να παρίστανται στον τόπο που διεξάγεται και να μπορούν-ή και να οφείλουν- να ασκήσουν τα δικαιώματα των μελών μέσω ηλεκτρονικής επικοινωνίας
2. Να ψηφίσουν εγγράφως πριν από τη διεξαγωγή της γενικής συνέλευσης, χωρίς να παρίστανται σε αυτή.

(2α) Κατά παρέκκλιση της ενότητας 36 του Γερμανικού Αστικού Κώδικα το διοικητικό συμβούλιο δεν υποχρεούται να συγκαλέσει την τακτική γενική συνέλευση που προβλέπεται στον καταστατικό, εφόσον τα μέλη δεν μπορούν να συγκεντρωθούν σε ένα μέρος και η διεξαγωγή της γενικής συνέλευσης μέσω ηλεκτρονικής επικοινωνίας για την ένωση ή για τα μέλη της ένωσης δεν είναι εφικτή».

Β) Μετά από την παράγραφο 3 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3 α:

(3α) Οι παράγραφοι 2 και 3 εφαρμόζονται όχι μόνο στο διοικητικό συμβούλιο σωματείων και ιδρυμάτων, αλλά και σε άλλα όργανα ενώσεων και ιδρυμάτων.

3. Η ενότητα 7 τροποποιείται ως εξής:

Α) Στην επικεφαλίδα η φράση «μεταβατικές διατάξεις» αντικαθίσταται από την φράση «Κανονισμοί εφαρμογής».

Β) Στις παραγράφους 1 και 2 η λέξη «μόνο» διαγράφεται και μετά τη φράση «το 2020» προστίθεται η φράση «και το 2021».

Γ) Στις παραγράφους 3 και 5 μετά τη φράση «το 2020» προστίθεται η φράση «και το 2021».

Άρθρο 12

Τροποποίηση του κανονισμού για την επέκταση των μέτρων στο εταιρικό και συνεταιριστικό δίκαιο, στο δίκαιο περί σωματείων και ιδρυμάτων για την καταπολέμηση των επιπτώσεων της πανδημίας Covid-19.

Στην ενότητα 1 του κανονισμού για την επέκταση των μέτρων στο εταιρικό και συνεταιριστικό δίκαιο, στο δίκαιο περί σωματείων και ιδρυμάτων για την καταπολέμηση των επιπτώσεων της πανδημίας Covid-19 της 20^{ης} Οκτωβρίου 2020 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 2258) η φράση « οι ενότητες 1 έως 5, σύμφωνα με την ενότητα 7, παράγραφος 1 έως 5» αντικαθίσταται από τη φράση «της ενότητας 4, σύμφωνα με την ενότητα 7, παράγραφος 4».

Άρθρο 13

Τροποποίηση του νόμου περί ρυθμίσεως του εμπορίου και της βιοτεχνίας

Στην ενότητα 12, πρόταση 2 του νόμου περί ρυθμίσεως του εμπορίου και της βιοτεχνίας, στην έκδοση που δημοσιεύθηκε στις 22 Φεβρουαρίου 1999 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 202), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με το άρθρο 9 του νόμου της 22^{ης} Δεκεμβρίου 2020 (Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας σελ. 3320), προστίθεται μετά τη φράση «ενότητα 35, παράγραφος 2, πρόταση 1» η φράση «ή παράγραφος 3».

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

- (1) Με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3 ο παρών νόμος τίθεται σε ισχύ από την 1^η Οκτωβρίου 2020.
- (2) Τα άρθρα 1 και 5, αριθμός 2, τα άρθρα 6 έως 10 και 13 τίθενται σε ισχύ από τις 31 Δεκεμβρίου 2020
- (3) Τα άρθρα 11 και 12 τίθενται σε ισχύ από τις 28 Φεβρουαρίου 2021.

Τα προβλεπόμενα από το σύνταγμα δικαιώματα του Γερμανικού Ομοσπονδιακού Συμβουλίου τηρήθηκαν.

Ο ανωτέρω νόμος εκδίδεται με αυτήν την πράξη.

Πρέπει να δημοσιευτεί στην Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας

Βερολίνο, 22 Δεκεμβρίου 2020

Ο Ομοσπονδιακός Πρόεδρος

Σταϊνμάρ

Η Καγκελάρια

Δρ. Άνγκελα Μέρκελ

Η Ομοσπονδιακή Υπουργός Δικαιοσύνης και Προστασίας των Καταναλωτών

Κριστίνε Λάμπρεχτ

*Το άρθρο 2 του παρόντος νόμου αποσκοπεί στην εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20^{ης} Ιουνίου 2019, περί πλαισίου για την προληπτική αναδιάρθρωση, την απαλλαγή από τα χρέη **και τις ανικανότητες ή την έκπτωση οφειλετών**, καθώς και περί μέτρων βελτίωσης των διαδικασιών αυτών και για την τροποποίηση της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 (Οδηγία για την αναδιάρθρωση και την αφερεγγυότητα) (Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ L 172, 26.6.2019, σελ. 18).

2. Πρωτότυπο

Gesetz zur weiteren Verkürzung des Restschuldbefreiungsverfahrens und zur Anpassung pandemiebedingter Vorschriften im Gesellschafts-, Genossenschafts-, Vereins- und Stiftungsrecht sowie im Miet- und Pachtrecht*

Vom 22. Dezember 2020

Der Bundestag hat das folgende Gesetz beschlossen:

Artikel 1

Änderung des Gesetzes, betreffend die Einführung der Zivilprozessordnung

Dem Gesetz, betreffend die Einführung der Zivilprozessordnung in der im Bundesgesetzblatt Teil III, Gliederungsnummer 310-2, veröffentlichten bereinigten Fassung, das zuletzt durch Artikel 1 des Gesetzes vom 12. Dezember 2019 (BGBl. I S. 2633) geändert worden ist, wird folgender § 44 angefügt:

„§ 44

Vorrang- und Beschleunigungsgebot

- (1) Verfahren über die Anpassung der Miete oder Pacht für Grundstücke oder Räume, die keine Wohnräume sind, wegen staatlicher Maßnahmen zur Bekämpfung der COVID-19-Pandemie sind vorrangig und beschleunigt zu behandeln.
- (2) In Verfahren nach Absatz 1 soll ein früher erster Termin spätestens einen Monat nach Zustellung der Klageschrift stattfinden.“

Artikel 2

Änderung der Insolvenzordnung

Die Insolvenzordnung vom 5. Oktober 1994 (BGBl. IS. 2866), die zuletzt durch Artikel 5 des Gesetzes vom 22. Dezember 2020 (BGBl. I S. 3256) geändert worden ist, wird wie folgt geändert:

1. In § 286 wird die Angabe „303“ durch die Angabe „303a“ ersetzt.
2. § 287 Absatz 2 wird wie folgt gefasst:

„(2) Dem Antrag ist die Erklärung des Schuldners beizufügen, dass dieser seine pfändbaren Forderungen auf Bezüge aus einem Dienstverhältnis oder auf anderen Stellen tretende laufende Bezüge für den Zeitraum von drei Jahren nach der Eröffnung des Insolvenzverfahrens (Abtretungsfrist) an einen vom Gericht zu bestimmenden Treuhänder abtritt. Ist dem Schuldner auf Grundlage eines nach dem 30. September 2020 gestellten Antrags bereits einmal Restschuldbefreiung erteilt worden, so beträgt die Abtretungsfrist in einem erneuten Verfahren fünf Jahre; der Schuldner hat dem Antrag eine entsprechende Abtretungserklärung beizufügen.“

3. In § 287a Absatz 2 Satz 1 Nummer 1 werden die Wörter „in den letzten zehn Jahren“ durch die Wörter „in den letzten elf Jahren“ ersetzt.

4. § 295 Absatz 1 wird wie folgt geändert:

a) Nummer 2 wird wie folgt gefasst:

„2. Vermögen, das er von Todes wegen oder mit Rücksicht auf ein künftiges Erbrecht oder durch Schenkung erwirbt, zur Hälfte des Wertes sowie Vermögen, das er als Gewinn in einer Lotterie, Ausspielung oder in einem anderen Spiel mit Gewinnmöglichkeit erwirbt, zum vollen Wert an den Treuhänder herauszugeben; von der Herausgabepflicht sind gebräuchliche Gelegenheitsgeschenke und Gewinne von geringem Wert ausgenommen;“.

b) In Nummer 4 wird der Punkt am Ende durch ein Semikolon ersetzt und folgende Nummer 5 wird angefügt:

„5. keine unangemessenen Verbindlichkeiten im Sinne des § 290 Absatz 1 Nummer 4 zu begründen.“

c) Folgender Satz wird angefügt:

„Auf Antrag des Schuldners stellt das Insolvenzgericht fest, ob ein Vermögenserwerb nach Satz 1 Nummer 2 von der Herausgabeobliegenheit ausgenommen ist.“

5. In § 296 Absatz 1 Satz 1 werden nach den Wörtern „kein Verschulden trifft“ ein Semikolon und die Wörter „im Fall des § 295 Absatz 1 Satz 1 Nummer 5 bleibt einfache Fahrlässigkeit außer Betracht“ eingefügt.

6. § 300 wird wie folgt gefasst:

„§ 300 Entscheidung über die Restschuldbefreiung

(1) Das Insolvenzgericht entscheidet nach dem regulären Ablauf der Abtretungsfrist über die Erteilung der Restschuldbefreiung. Der Beschluss ergeht nach Anhörung der Insolvenzgläubiger, des Insolvenzverwalters oder Treuhänders und des Schuldners. Eine nach Satz 1 erteilte Restschuldbefreiung gilt als mit Ablauf der Abtretungsfrist erteilt.

(2) Wurden im Insolvenzverfahren keine Forderungen angemeldet oder sind die Insolvenzforderungen befriedigt worden und hat der Schuldner die Kosten des Verfahrens und die sonstigen Masseverbindlichkeiten berichtigt, so entscheidet das Gericht auf Antrag des Schuldners schon vor Ablauf der Abtretungsfrist über die Erteilung der Restschuldbefreiung. Absatz 1 Satz 2 gilt entsprechend. Das Vorliegen der Voraussetzungen nach Satz 1 ist vom Schuldner glaubhaft zu machen. Wird die Restschuldbefreiung nach Satz 1 erteilt, so gelten die §§ 299 und 300a entsprechend.

(3) Das Insolvenzgericht versagt die Restschuldbefreiung auf Antrag eines Insolvenzgläubigers, wenn die Voraussetzungen des § 290 Absatz 1, des § 296 Absatz 1 oder Absatz 2 Satz 3, des

§ 297 oder des § 297a vorliegen, oder auf Antrag des Treuhänders, wenn die Voraussetzungen des § 298 vorliegen.

(4) Der Beschluss ist öffentlich bekannt zu machen. Gegen den Beschluss steht dem Schuldner und jedem Insolvenzgläubiger, der bei der Anhörung nach Absatz 1 oder Absatz 2 die Versagung der Restschuldbefreiung beantragt oder der das Nicht-vorliegen der Voraussetzungen einer vorzeitigen Restschuldbefreiung nach Absatz 2 geltend gemacht hat, die sofortige Beschwerde zu.“

7. In § 300a Absatz 1 Satz 1 werden die Wörter „§ 300 Absatz 1 Satz 2“ durch die Wörter „§ 300 Absatz 2 Satz 1“ ersetzt.

8. Dem § 301 wird folgender Absatz 4 angefügt:

„(4) Ein allein aufgrund der Insolvenz des Schuldners erlassenes Verbot, eine gewerbliche, geschäftliche, handwerkliche oder freiberufliche Tätigkeit aufzunehmen oder auszuüben, tritt mit Rechtskraft der Erteilung der Restschuldbefreiung außer Kraft. Satz 1 gilt nicht für die Versagung und die Aufhebung einer Zulassung zu einer erlaubnispflichtigen Tätigkeit.“

Artikel 3

Änderung des Einführungsgesetzes zur Insolvenzordnung

Das Einführungsgesetz zur Insolvenzordnung vom 5. Oktober 1994 (BGBl. I S. 2911), das zuletzt durch Artikel 8 des Gesetzes vom 22. Dezember 2020 (BGBl. I S. 3256) geändert worden ist, wird wie folgt geändert:

1. Nach Artikel 103j wird folgender Artikel 103k eingefügt:

„Artikel 103k

Überleitungsvorschrift zu Artikel 2 des Gesetzes zur weiteren Verkürzung des Restschuldbefreiungsverfahrens und zur Anpassung pa

ndemiebedingter Vorschriften im Gesellschafts-,
Genossenschafts-, Vereins- und Stiftungsrecht sowie im Miet-
und Pachtrecht

(1) Auf Insolvenzverfahren, die vor dem 1. Oktober 2020 beantragt worden sind, sind vorbehaltlich des Absatzes 2 die bis dahin geltenden Vorschriften weiteranzuwenden.

(2) Auf Insolvenzverfahren, die im Zeitraum vom 17. Dezember 2019 bis einschließlich 30. September 2020 beantragt worden sind, verkürzt sich die Abtretungsfrist im Sinne des § 287 Absatz 2 der Insolvenzordnung für jeden vollen Monat, der seit dem 16. Juli 2019 bis zur Stellung des Insolvenzantrages vergangen ist, um denselben Zeitraum. Demgemäß beträgt die Abtretungsfrist:

Datum der Stellung des Insolvenzantrages:	Abtretungsfrist:
zwischen dem 17. Dezember 2019 und 16. Januar 2020	fünf Jahre und sieben Monate
zwischen dem 17. Januar 2020 und 16. Februar 2020	fünf Jahre und sechs Monate
zwischen dem 17. Februar 2020 und 16. März 2020	fünf Jahre und fünf Monate
zwischen dem 17. März 2020 und 16. April 2020	fünf Jahre und vier Monate
zwischen dem 17. April 2020 und 16. Mai 2020	fünf Jahre und drei Monate
zwischen dem 17. Mai 2020 und 16. Juni 2020	fünf Jahre und zwei Monate
zwischen dem 17. Juni 2020 und 16. Juli 2020	fünf Jahre und ein Monat
zwischen dem 17. Juli 2020 und 16. August 2020	fünf Jahre
zwischen dem 17. August 2020 und 16. September 2020	vier Jahre und elf Monate
zwischen dem 17. September 2020 und 30. September 2020	vier Jahre und zehn Monate

In Verfahren nach Satz 1 ist eine in der Abtretungserklärung erklärte, anderslautende Abtretungsfrist insoweit unbeachtlich.

- (1) Wurde dem Schuldner letztmalig nach den bis einschließlich 30. September 2020 geltenden Vorschriften eine Restschuldbefreiung erteilt, so ist §287aAbsatz2Satz1Nummer1derInsolvenzordnung in der bis einschließlich 30. September 2020 geltenden Fassung weiter anzuwenden.
- (3) Wird ein Antrag auf Eröffnung eines Verbraucherinsolvenzverfahrens zwischen dem 31. Dezember 2020 und dem 30. Juni 2021 gestellt, genügt die vom Schuldner vorzulegende Bescheinigung auch dann den in § 305 Absatz 1 Nummer 1 der Insolvenzordnung genannten Anforderungen, wenn sich aus ihr ergibt, dass eine außergerichtliche Einigung mit den Gläubigern über die Schuldenbereinigung auf der Grundlage eines Plans innerhalb der letzten zwölf Monate vor dem Eröffnungsantrag erfolglos versucht worden ist.“

2. Nach Artikel 107 wird folgender Artikel 107a eingefügt:

„Artikel 107a

Evaluationsvorschrift zum Gesetz zur weiteren Verkürzung des Restschuldbefreiungsverfahrens und zur Anpassung pandemiebedingter Vorschriften im Gesellschafts-, Genossenschafts-, Vereins- und Stiftungsrecht sowie im Miet- und Pachtrecht

- (1) Die Bundesregierung berichtet dem Deutschen Bundestag bis zum 30. Juni 2024, wie sich die Verkürzung des Restschuldbefreiungsverfahrens auf das Antrags-, Zahlungs- und Wirtschaftsverhalten von Verbraucherinnen und Verbrauchern ausgewirkt hat. Der Bericht geht auch auf etwaige Hindernisse ein, die von den bestehenden Möglichkeiten der Speicherung insolvenzbezogener Informationen durch Auskunftsteilen für einen wirtschaftlichen Neustart nach Erteilung der Restschuldbefreiung aus- gehen.
- (2) Sofern sich aus dem Bericht die Notwendigkeit gesetzgeberischer Maßnahmen ergibt, soll die Bundesregierung diese vorschlagen.“

Artikel 4

Änderung der Insolvenzrechtlichen Vergütungsverordnung

Die Insolvenzrechtliche Vergütungsverordnung vom 19. August 1998 (BGBl. I S. 2205), die zuletzt durch Artikel 6 des Gesetzes vom 22. Dezember 2020 (BGBl. I S. 3256) geändert worden ist, wird wie folgt geändert:

1. In § 1 Absatz 2 Nummer 5 werden nach dem Wort „Insolvenzplans“ die Wörter „oder zum Zweck der Erteilung der Restschuldbefreiung vor Ablauf der Abtretungsfrist“ eingefügt.

2. Dem § 19 wird folgender Absatz 5 angefügt:

„(5) Auf Insolvenzverfahren, die vor dem 1. Oktober 2020 beantragt worden sind, sind die Vorschriften dieser Verordnung in ihrer bis dahin geltenden Fassung weiter anzuwenden.“

Artikel 5

Änderung der Verbraucherinsolvenzformularverordnung

Die Verbraucherinsolvenzformularverordnung vom

17. Februar 2002 (BGBl. I S. 703), die durch Artikel 1 der Verordnung vom 23. Juni 2014 (BGBl. I S. 825) geändert worden ist, wird wie folgt geändert:

1. Nach § 2 wird folgender § 2a eingefügt:

„§ 2a Übergangsregelung

Wird ein Antrag auf Eröffnung eines Verbraucherinsolvenzverfahrens zwischen dem 1. Oktober 2020 und dem 31. März 2021 gestellt, können die in der Anlage zur Verbraucherinsolvenzformularverordnung in der Fassung der Verordnung zur Änderung der Verbraucherinsolvenzvordruckverordnung vom 23. Juni 2014 (BGBl. I S. 825) vorgesehenen Formulare weiterhin verwendet werden. Wird von der in Satz 1 genannten Möglichkeit Gebrauch gemacht, ist eine in der Abtretungserklärung erklärte, von § 287 Absatz 2 der Insolvenzordnung in der Fassung des Gesetzes zur weiteren Verkürzung des Restschuldbefreiungsverfahrens und zur Anpassung pandemiebedingter Vorschriften im Gesellschafts-, Genossenschafts-, Vereins- und Stiftungsrecht sowie im Miet- und Pachtrecht vom 22. Dezember 2020 (BGBl. I S. 3328) abweichende anderslautende Abtretungsfrist nach Maßgabe von § 2 Nummer 1 zu berichtigen.“

1. Die Anlage wird wie folgt geändert:

- a) Im Formular des Antrags auf Eröffnung des InsolvenzverfahrensSeite2NummerV.werdenimTextderVersicherungdie Wörter„Buchstabe b u n d c.“gestrichen.
- b) Im Formular der Anlage 1 zum Eröffnungsantrag wird im Angabefeld„ Geschlecht “nach der Angabe „☐ weiblich“ die Angabe „☐ divers“ eingefügt.
- c) Im Formular der Anlage 3 zum EröffnungsantragSeite 1 Nummer II. werden im Text der Abtretungserklärung die Wörter„ Zeit von sechs

Jahren nach Eröffnung des Insolvenzverfahrens (Abtretungsfrist)“ durch die Wörter „Dauer der Abtretungsfrist nach § 287 Abs. 2 InsO“ ersetzt.

- d) Das Hinweisblatt zu den Formularen für das Verbraucherinsolvenzverfahren und das Restschuldbefreiungsverfahren wird wie folgt geändert:

aa) In Textziffer Satz 1 werden die Wörter „Buchstabe b und c“ gestrichen.

bb) In den Hinweisen zu Anlage 2 wird nach Satz 3 folgender Satz eingefügt:

„Für Insolvenzanträge, die zwischen dem 31. Dezember 2020 und dem 30. Juni 2021 gestellt werden, darf der außergerichtliche Einigungsversuch nicht länger als zwölf Monate zurückliegen.“

cc) Textziffer 20 wird wie folgt gefasst:

„Die Abtretungserklärung müssen Sie dem Eröffnungsantrag immer dann beifügen, wenn Sie einen Restschuldbefreiungsantrag stellen. Die Abtretungserklärung müssen Sie eigenhändig unterschreiben. Auf der Grundlage der Abtretungserklärung wird Ihr pfändbares Einkommen nach der Aufhebung des Insolvenzverfahrens bis zum Ende der Abtretungsfrist an den Treuhänder abgeführt und von diesem an Ihre Gläubiger verteilt.

Die Abtretung erfolgt für die Dauer der in § 287 Abs. 2 InsO festgelegten Abtretungsfrist. Die Abtretungsfrist beträgt demnach grundsätzlich **drei Jahre**. Haben Sie bereits Restschuldbefreiung in drei Jahren nach den ab dem 1. Oktober 2020 geltenden Vorschriften erlangt, so beträgt die Abtretungsfrist **fünf Jahre**.

Die Abtretungsfrist kann **früher** enden und die Abtretung damit für die Zukunft gegenstandslos werden, wenn Ihnen auf Ihren Antrag hin bereits vorher eine Restschuldbefreiung erteilt wurde, weil im Verfahren kein Insolvenzgläubiger eine Forderung angemeldet hat oder alle Insolvenzforderungen befriedigt und auch alle sonstigen Masseverbindlichkeiten neben den Verfahrenskosten gezahlt sind.

Bitte lesen Sie die in der Anlage 3 enthaltenen **Erläuterungen zur Abtretungserklärung** gründlich durch. Liegen Abtretungen oder freiwillige Verpfändungen – **nicht** Forderungspfändungen auf Grund eines Pfändungs- und Überweisungsbeschlusses – vor, so geben Sie dies bitte im Einzelnen im *Ergänzungsblatt 5 H zum Vermögensverzeichnis* ⇒ 57, 58 an.

Dort können Sie ggf. auch Kopien der Abtretungsvereinbarungen beifügen.“

Artikel 6

Weitere Änderung der Insolvenzordnung

Die Insolvenzordnung, die zuletzt durch Artikel 2 dieses Gesetzes geändert worden ist, wird wie folgt geändert:

1. § 35 wird wie folgt geändert:

a) In Absatz 2 Satz 2 wird die Angabe „§ 295 Absatz 2“ durch die Angabe „§ 295a“ ersetzt.

b) Nach Absatz 2 wird folgender Absatz 3 eingefügt:

„(3) Der Schuldner hat den Verwalter unverzüglich über die Aufnahme oder Fortführung einer selbständigen Tätigkeit zu informieren. Ersucht der Schuldner den Verwalter um die Freigabe einer solchen Tätigkeit, hat sich der Verwalter unverzüglich, spätestens nach einem Monat zu dem Ersuchen zu erklären.“

c) Der bisherige Absatz 3 wird Absatz 4.

2. In § 287a Absatz 1 Satz 1 wird die Angabe „§ 295“ durch die Wörter „den §§ 295 und 295a“ ersetzt.

3. § 295 wird wie folgt geändert:

a) Die Absatzbezeichnung „(1)“ wird gestrichen.

b) Absatz 2 wird aufgehoben.

4. Nach § 295 wird folgender § 295a eingefügt:

„§ 295a Obliegenheiten des Schuldners bei selbständiger Tätigkeit

(1) Soweit der Schuldner eine selbständige Tätigkeit ausübt, obliegt es ihm, die Insolvenzgläubiger durch Zahlungen an den Treuhänder so zu stellen, als wenn er ein angemessenes Dienstverhältnis eingegangen wäre. Die Zahlungen sind kalenderjährlich bis zum 31. Januar des Folgejahres zu leisten.

(2) Auf Antrag des Schuldners stellt das Gericht den Betrag fest, der den Bezügen aus dem nach Absatz 1 zugrunde zu legenden Dienstverhältnis entspricht. Der Schuldner hat die Höhe der Bezüge, die er aus einem angemessenen Dienstverhältnis erzielen könnte, glaubhaft zu machen. Der Treuhänder und die Insolvenzgläubiger sind vor der Entscheidung anzuhören. Gegen die Entscheidung steht dem Schuldner und jedem Insolvenzgläubiger die sofortige Beschwerde zu.“

In § 296 Absatz 1 Satz 1 werden die Wörter „§ 295 Absatz 1 Satz 1 Nummer 5“ durch die Wörter „§ 295 Satz 1 Nummer 5“ ersetzt.

Artikel 7

Weitere Änderung des Einführungsgesetzes zur Insolvenzordnung

Nach Artikel 103k des Einführungsgesetzes zur Insolvenzordnung, das zuletzt durch Artikel 3 dieses Gesetzes geändert worden ist, wird folgender Artikel 103l eingefügt:

„Artikel 103l Überleitungsvorschrift
zu Artikel 6 des Gesetzes zur weiteren Verkürzung des Restschuldbefreiungsverfahrens und zur Anpassung pandemiebedingter Vorschriften im Gesellschafts-, Genossenschafts-, Vereins- und Stiftungsrecht sowie im Miet- und Pachtrecht

Auf Insolvenzverfahren, die vor dem 31. Dezember 2020 beantragt worden sind, sind die bis dahin geltenden Vorschriften weiter anzuwenden.“

Artikel 8

Weitere Änderung der Verbraucherinsolvenzformularverordnung

In der Anlage zur Verbraucherinsolvenzformularverordnung, die zuletzt durch Artikel 5 dieses Gesetzes geändert worden ist, wird im Formular der Anlage 3 zum Eröffnungsantrag in Nummer I. am Ende die Angabe „(§ 295 Abs. 2 InsO)“ durch die Angabe „(§ 295a Abs. 1 InsO)“ ersetzt.

Artikel 9

Änderung des Gerichtskostengesetzes

Die Anlage 1 (Kostenverzeichnis) des Gerichtskostengesetzes in der Fassung der Bekanntmachung vom 27. Februar 2014 (BGBl. I S. 154), das zuletzt durch Artikel 11 des Gesetzes vom 22. Dezember 2020 (BGBl. I S. 3256) geändert worden ist, wird wie folgt geändert:

1. In Nummer 3911 wird in der Spalte die Angabe „30,00 €“ durch die Angabe „33,00 €“ ersetzt.
2. In Nummer 3912 wird in der Spalte die Angabe „75,00 €“ durch die Angabe „81,00 €“ ersetzt.

Artikel 10

Änderung des Einführungsgesetzes zum Bürgerlichen Gesetzbuche

Dem Artikel 240 des Einführungsgesetzes zum Bürgerlichen Gesetzbuche in der Fassung der Bekanntmachung vom 21. September 1994 (BGBl. IS. 2494; 1997 I S. 1061), das zuletzt durch Artikel 1 des Gesetzes vom 10. Juli 2020 (BGBl. I S. 1643, 1870) geändert worden ist, wird folgender § 7 angefügt:

„§ 7

Störung der Geschäftsgrundlage von Miet- und Pachtverträgen

- (1) Sind vermietete Grundstücke oder vermietete Räume, die keine Wohnräume sind, infolge staatlicher Maßnahmen zur Bekämpfung der COVID-19-Pandemie für den Betrieb des Mieters nicht oder nur mit erheblicher Einschränkung verwendbar, so wird vermutet, dass sich insofern ein Umstand im Sinne des § 313 Absatz 1 des Bürgerlichen Gesetzbuchs, der zur Grundlage des Mietvertrags geworden ist, nach Vertragsschluss schwerwiegend verändert hat.
- (2) Absatz 1 ist auf Pachtverträge entsprechend anzuwenden.“

Artikel 11

Änderung des Gesetzes über Maßnahmen im Gesellschafts-, Genossenschafts-, Vereins-, Stiftungs- und Wohnungseigentumsrecht zur Bekämpfung der Auswirkungen der COVID-19-Pandemie

Das Gesetz über Maßnahmen im Gesellschafts-, Genossenschafts-, Vereins-, Stiftungs- und Wohnungseigentumsrecht zur Bekämpfung der Auswirkungen der COVID-19-Pandemie vom 27. März 2020 (BGBl. I S. 569, 570), das durch Artikel 2 des Gesetzes vom 28. Oktober 2020 (BGBl. I S. 2264) geändert worden ist, wird wie folgt geändert:

1. § 1 Absatz 2 wird wie folgt geändert:

- a) In Satz 1 Nummer 3 werden die Wörter „eine Fragemöglichkeit“ durch die Wörter „ein Frage- recht“ ersetzt.
- b) Satz 2 wird durch die folgenden Sätze ersetzt:

„Der Vorstand entscheidet nach pflichtgemäßem, freiem Ermessen, wie er Fragen beantwortet; er kann auch vorgeben, dass Fragen bis spätestens einen Tag vor der Versammlung im Wege elektronischer Kommunikation

einzureichen sind. Anträge oder Wahlvorschläge von Aktionären, die nach § 126 oder § 127 des Aktiengesetzes zugänglich zu machen sind, gelten als in der Versammlung gestellt, wenn der den Antrag stellende oder den Wahlvorschlag unterbreitende Aktionär ordnungsgemäß legitimiert und zur Hauptversammlung angemeldet ist.“

1. §5 wird wie folgt geändert:

a) Absatz 2 wird durch die folgenden Absätze 2 und 2a ersetzt:

„(2) Abweichend von § 32 Absatz 1 Satz 1 des Bürgerlichen Gesetzbuchs kann der Vorstand auch ohne Ermächtigungen in der Satzung vorsehen, dass Vereinsmitglieder

1. an der Mitgliederversammlung ohne Anwesenheit am Versammlungsort teilnehmen, und Mitgliederrechte im Wege der elektronischen Kommunikation ausüben können oder müssen,
2. ohne Teilnahme an der Mitgliederversammlung ihre Stimmen vor der Durchführung der Mitgliederversammlung schriftlich abgeben können.

(2a) Abweichend von § 36 des Bürgerlichen Gesetzbuchs ist der Vorstand nicht verpflichtet, die in der Satzung vorgesehene ordentliche Mitgliederversammlung einzuberufen, solange die Mitglieder sich nicht an einem Ort versammeln dürfen und die Durchführung der Mitgliederversammlung im Wege der elektronischen Kommunikation für den Verein oder die Vereinsmitglieder nicht zumutbar ist.“

c) Nach Absatz 3 wird folgender Absatz 3a eingefügt:

„(3a) Die Absätze 2 und 3 gelten auch für den Vorstand von Vereinen und Stiftungen sowie für andere Vereins- und Stiftungsorgane.“

2. §7 wird wie folgt geändert:

- a) In der Überschrift wird das Wort „Übergangsregelungen“ durch das Wort „Anwendungsbestimmungen“ ersetzt.
- b) In den Absätzen 1 und 2 wird jeweils das Wort „nur“ gestrichen und werden jeweils nach der Angabe „Jahr 2020“ die Wörter „und im Jahr 2021“ eingefügt.
- c) In den Absätzen 3 und 5 werden jeweils nach der Angabe „Jahr 2020“ die Wörter „und im Jahr 2021“ eingefügt.

Artikel 12

Änderung der Verordnung zur Verlängerung von Maßnahmen im Gesellschafts-, Genossenschafts-, Vereins- und Stiftungsrecht zur Bekämpfung der Auswirkungen der COVID-19-Pandemie

In § 1 der Verordnung zur Verlängerung von Maßnahmen im Gesellschafts-, Genossenschafts-, Vereins- und Stiftungsrecht zur Bekämpfung der Auswirkungen der COVID-19-Pandemie vom 20. Oktober 2020 (BGBl. I S. 2258) werden die Wörter „der“ §§ 1 bis

5gemäß§7Absatz1bis5“durchdieWörter„des§4
gemäß§7Absatz4“ersetzt.

Artikel13

Änderung der Gewerbeordnung

In § 12 Satz 2 der Gewerbeordnung in der Fassung der Bekanntmachung vom 22. Februar 1999 (BGBl. I S. 202), die zuletzt durch Artikel 9 des Gesetzes vom 22. Dezember 2020 (BGBl. I S. 3320) geändert worden ist, werden nach den Wörtern „§ 35 Absatz 2 Satz 1“ die Wörter „oder Absatz 3“ eingefügt.

Artikel 14

Inkrafttreten

- (1) Dieses Gesetz tritt vorbehaltlich der Absätze 2 und 3 mit Wirkung vom 1. Oktober 2020 in Kraft.
- (2) Die Artikel 1, 5 Nummer 2, Artikel 6 bis 10 und 13 treten am 31. Dezember 2020 in Kraft.
- (3) Die Artikel 11 und 12 treten am 28. Februar 2021 in Kraft.

Die verfassungsmäßigen Rechte des Bundesrates sind gewahrt.

Das vorstehende Gesetz wird hiermit ausgefertigt.

Es ist im Bundesgesetzblatt zu verkünden.

Berlin, den 22. Dezember 2020

Der Bundespräsident Steinmeier

Die Bundeskanzlerin Dr. Angela
Merkel

Die Bundesministerin der Justiz
und für Verbraucherschutz
Christine Lambrecht

*Artikel 2 dieses Gesetzes dient der Umsetzung der Richtlinie (EU) 2019/1023 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 20. Juni 2019 über präventive

Restrukturierungsrahmen, über Entschuldung und über Tätigkeitsverbote sowie über Maßnahmen zur Steigerung der Effizienz von Restrukturierungs-, Insolvenz- und Entschuldungs-verfahren und zur Änderung der Richtlinie (EU) 2017/1132 (Richtlinie über Restrukturierung und Insolvenz)(ABl.L172vom26.6.2019,S.18).

3. Σχολιασμός

3.1 Εισαγωγή

Η παρούσα πτυχιακή εργασία αποτελείται από τη μετάφραση ενός κειμένου με νομικό περιεχόμενο και στη συνέχεια από τον σχολιασμό του. Ο σχολιασμός περιλαμβάνει την ανάλυση του επικοινωνιακού πλαισίου και των μεταφραστικών μου επιλογών καθώς και τις μεταφραστικές δυσκολίες που κλήθηκα να αντιμετωπίσω. Το παρόν κείμενο αποτελεί νόμο που ψηφίστηκε από το Γερμανικό Κοινοβούλιο και δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας (Bundesgesetzblatt, BGBl) στις 22 Δεκεμβρίου 2022 με τίτλο «Νόμος για την περαιτέρω επίσπευση της διαδικασίας απαλλαγής από τα χρέη και για την τροποποίηση των διατάξεων που σχετίζονται με την πανδημία στο εταιρικό και συνεταιριστικό δίκαιο, στο δίκαιο περί σωματείων και ιδρυμάτων, καθώς και στο δικαίωμα επί ακινήτων και μίσθωσης ακινήτων». Επέλεξα να μεταφράσω ένα νομικό κείμενο, διότι η νομική μετάφραση αποτελεί τον τομέα της μετάφρασης με τον οποίο θα ήθελα να ασχοληθώ στο μέλλον. Στόχος μου μεταφράζοντας το κείμενο ήταν να καταφέρω να κάνω όσο το δυνατόν πιο κατανοητό στο αναγνωστικό κοινό το νομικό κείμενο στα ελληνικά, καθώς θεώρησα πως το κείμενο είναι αρκετά ειδικό και σε μερικά σημεία δεν θα μπορούσε εύκολα να γίνει κατανοητό, ακόμη και από φυσικούς ομιλητές της γερμανικής γλώσσας. Ωστόσο, προσπάθησα να μην μεταβάλω καθόλου τη λειτουργία του κειμένου, να διατηρήσω το ύφος του και να κάνω κατά λέξη μετάφραση, καθώς το κείμενο είναι νομικό και δεν θα ήθελα να μεταβάλω το νόημα και το περιεχόμενό του.

3.2 Σκοπός του κειμένου-πηγή και του κειμένου-στόχος

Σύμφωνα με τη θεωρία του Σκοπού, «η βασική θεωρία που καθορίζει κάθε μεταφραστική διαδικασία είναι ο Στόχος (σκοπός) της συνολικής μεταφραστικής δράσης» (Nord, 2014).

Ο Σκοπός, σύμφωνα με τους Reiss και Vermeer (1984: 101), είναι μια «εξαρτώμενη από το δέκτη μεταβλητή», γεγονός το οποίο σημαίνει ότι κάθε μετάφραση γίνεται βάσει κάποιων αρχών, οι οποίες σέβονται το κείμενο υποδοχής. Σε αυτό το σημείο θα ήταν, ίσως, ορθό να διευκρινίσουμε ότι η σημασία του Σκοπού (Skopos), όπως χρησιμοποιήθηκε από τους Reiss και Vermeer, δεν ταυτίζεται με τις σημασίες των όρων aim (Ziel) ή purpose (Zweck) αλλά σημαίνει ότι «...μεταφράζουμε/διερμηνεύουμε/ομιλούμε/γράφουμε με τρόπο που να διευκολύνει το κείμενο/τη μετάφραση να λειτουργεί σε μια δεδομένη επικοινωνιακή κατάσταση και σύμφωνα με τις προσδοκίες του κοινού υποδοχής» (Vermeer 1989: 20). Ο Σκοπός (aim, Ziel) ορίζεται ως το τελικό

αποτέλεσμα που επιθυμεί να επιφέρει το δρων υποκείμενο μέσω μιας δράσης, ενώ ο στόχος (purpose, Zweck) ορίζεται ως ένα προσωρινό στάδιο στη διαδικασία της επίτευξης ενός σκοπού. Με άλλα λόγια, «ο Σκοπός επιβάλλει τη συνειδητή και συνεπή μετάφραση σύμφωνα με ορισμένες αρχές που σέβονται το κείμενο υποδοχής ... και αποφασίζονται κατά περίπτωση» (στο Nord 2001: 30).

Κατά τους Reiss και Vermeer, ο σκοπός της μετάφρασης υπακούει στις προθέσεις του πομπού, σύμφωνα πάντα με το μήνυμα που θέλει να μεταδώσει μέσω του μεταφράσματος (Reiss και Vermeer, 2014). Έτσι, σε επίσημα έγγραφα γίνεται κατανοητό πως η διατήρηση του περιεχομένου και της έκφρασης είναι απαραίτητη, εφόσον ο σκοπός του μεταφράσματος είναι ίδιος με τον σκοπό του πρωτοτύπου, ενώ εξίσου σημαντική κρίνεται και η διατήρηση του νοήματος και της υφολογίας του πρωτοτύπου.

Ένας άλλος σημαντικός κανόνας της θεωρίας του Σκοπού είναι ο κανόνας της συνεκτικότητας. Ο κανόνας της συνεκτικότητας ορίζει ότι μια μετάφραση πρέπει να είναι αποδεκτή, με την έννοια του να είναι συνεκτική με την περίσταση των δεκτών (Reiss και Vermeer, 1984). Το να είναι συνεκτική σημαίνει να αποτελεί μέρος της περίστασης του πολιτισμού-στόχου (Vermeer, [1978], 1983).

Στην προκειμένη περίπτωση, το κείμενο-πηγή έχει ως στόχο να πληροφορήσει και να ενημερώσει τους δέκτες σχετικά με τους νέους νόμους που ψηφίστηκαν αναφορικά με την απαλλαγή από τα χρέη λόγω της πανδημίας του Covid-19. Το κείμενο-στόχος έχει ως στόχο κυρίως να ενημερώσει τους δέκτες για το ίδιο ζήτημα, χωρίς βέβαια αυτό να τους αφορά άμεσα, καθώς δέκτης στην προκειμένη περίπτωση είναι το ελληνικό κοινό.

3.3 Ανάλυση του κειμένου-πηγή και κειμένου-στόχος

Σύμφωνα με την θεωρία της Nord και το λειτουργικό μοντέλο κειμενικής ανάλυσης, κατά τη διαδικασία της μετάφρασης πρέπει να απαντήσουμε σε συγκεκριμένα ερωτήματα. Οι εν λόγω ερωτήσεις, χρησιμοποιούνται τόσο για την ανάλυση του κειμένου-πηγή όσο και της μεταφραστικής εντολής, με στόχο να αναδειχθούν οι διαφορές στο κείμενο-πηγή και –στόχος, καθώς και τα στοιχεία εκείνα του κειμένου-πηγή, τα οποία δύνανται να διατηρηθούν ή να μεταβληθούν, προκειμένου να παραχθεί ένα λειτουργικό κείμενο-στόχος στον πολιτισμό-στόχος. Τα στοιχεία αυτά διακρίνονται σε εξωκειμενικά και ενδοκειμενικά. Το μοντέλο της Nord μπορεί να επανομασθεί «προσανατολισμένο στη μετάφραση», γιατί δύναται να χρησιμοποιηθεί όχι μόνο για την ανάλυση του κειμένου-πηγή, αλλά και για την ανάλυση του κειμένου-στόχος που καθορίζεται από τη μεταφραστική εντολή (ή μεταφραστικές οδηγίες). Επομένως, το αποτέλεσμα της

ανάλυσης του κειμένου-πηγή, μπορεί να αντιπαρατεθεί με το αποτέλεσμα της ανάλυσης του σκοπού του κειμένου-στόχος. Συγκρίνοντας αμφότερα τα αποτελέσματα, ο μεταφραστής είναι σε θέση να αποφασίσει εάν, και υπό ποία έννοια, το κείμενο-πηγή χρειάζεται να προσαρμοστεί στην κατάσταση του κειμένου-στόχος, καθώς και ποιες διαδικασίες προσαρμογής δύνανται να παραγάγουν ένα επαρκές κείμενο-στόχος (Nord 2005b: 259).

3.3.1 Εξωκειμενικά στοιχεία

Με τα εξωκειμενικά στοιχεία γίνεται αναφορά στις επικοινωνιακές καταστάσεις, στο πλαίσιο των οποίων λειτουργούν το κείμενο-πηγή και το επιδιωκόμενο κείμενο-στόχος (Nord 2005b: 42). Το προς μετάφραση κείμενο είναι νομικού περιεχομένου με γλώσσα-πηγή τη γερμανική και γλώσσα-στόχο την ελληνική. Εφόσον το κείμενο αποτελεί ένα νόμο που ψηφίστηκε από του Γερμανούς βουλευτές θα μπορούσαμε να πούμε πως πομπός του κειμένου-πηγή είναι οι Γερμανοί βουλευτές και κυρίως ο Ομοσπονδιακός Πρόεδρος Σταϊνμάρ, Η Καγκελάριος Δρ. Άνγκελα Μέρκελ και η Ομοσπονδιακή Υπουργός Δικαιοσύνης και Προστασίας των Καταναλωτών Κριστίνε Λάμπρεχτ, οι οποίοι υπογράφουν τον νόμο. Δέκτες αποτελούν όλοι οι Γερμανοί πολίτες. Αναφορικά με το κείμενο-στόχος, ο πομπός παραμένει ο ίδιος αλλάζει όμως ο δέκτης. Στο κείμενο-στόχος δέκτες είναι οι Έλληνες πολίτες ή οι γνώστες της ελληνικής γλώσσας. Ωστόσο, ενώ το κείμενο-πηγή μπορεί να αναγνωστεί από κάθε Γερμανό πολίτη, το κείμενο-στόχος δεν είναι κάτι που θα διάβαζε κάθε Έλληνας πολίτης, καθώς δεν τον αφορούν άμεσα οι νόμοι που τυχόν ψηφίστηκαν στη Γερμανία. Έτσι, οι δέκτες του κειμένου-στόχος θα μπορούσαν να είναι κυρίως δικηγόροι ή άνθρωποι που ενδιαφέρονται γενικότερα για τη νομική επιστήμη. Στόχος του πομπού και στο κείμενο-πηγή αλλά και στο κείμενο-στόχος είναι να πληροφορήσει το κοινό του σχετικά με την τροποποίηση των νόμων αλλά και την ψήφιση νέων στη Γερμανία. Το μέσο που χρησιμοποιείται είναι ο γραπτός λόγος εφόσον το κείμενο δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Ομοσπονδιακής νομοθεσίας της Γερμανίας. Όσον αφορά το κείμενο-στόχος θα μπορούσε να δημοσιευθεί σε μια ελληνική νομική εφημερίδα είτε σε κάποια ιστοσελίδα με νομικό περιεχόμενο. Ο τόπος είναι το Γερμανικό Κοινοβούλιο και ο χρόνος δημοσίευσης του νόμου είναι στις 22 Δεκεμβρίου 2022.

3.3.2 Ενδοκειμενικά στοιχεία

Με τους ενδοκειμενικούς παράγοντες γίνεται αναφορά στο κείμενο αυτό καθαυτό (Nord 2005b: 42). Αντικείμενο του παρόντος νόμου είναι ως επί των πλείστων η απαλλαγή των οφειλετών από τα χρέη λόγω της

πανδημίας Covid-19. Αναφέρονται συγκεκριμένα οι προϋποθέσεις για την απαλλαγή από τα χρέη και τα δικαιώματα των οφειλετών κατά τη διαδικασία αφερεγγυότητας. Ακόμη, γίνεται λόγος για την μίσθωση ακινήτων αλλά και την τροποποίηση των διατάξεων που σχετίζονται με την πανδημία στο εταιρικό και συνεταιριστικό δίκαιο, στο δίκαιο περί σωματείων και ιδρυμάτων. Στο κείμενο υπάρχει συνοχή και συνεκτικότητα. Το ύφος του κειμένου είναι σοβαρό και επίσημο και η γλώσσα που χρησιμοποιείται είναι η επίσημη γερμανική γλώσσα και όχι κάποια διάλεκτος.

Είτε σε συγκεκριμένους συνδυασμούς είτε στο σύνολό τους, και οι δυο ομάδες παραγόντων θα προκαλέσουν μια συγκεκριμένη επίδραση στο δέκτη. Η επίδραση είναι, επομένως, προσανατολισμένη στο δέκτη, εφόσον ορίζει τη σχέση μεταξύ ενός κειμένου και του παραλήπτη του. Είναι το αποτέλεσμα του επικοινωνιακού σκοπού και δύναται να επηρεάσει την κοινωνική σχέση μεταξύ πομπού και δέκτη, το επίπεδο γνώσης τους, τη συναισθηματική κατάσταση, ακόμα και τις μελλοντικές τους πράξεις (Nord 2005b: 139-149).

3.4 Κειμενικός τύπος και λειτουργίες κειμένου

Ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία ανάλυσης και κατανόησης ενός κειμένου είναι, σύμφωνα με τη Reiss, η τυπολογία. Η τυπολογία των κειμένων βοηθά τον μεταφραστή να ιεραρχήσει τα επίπεδα της ισοδυναμίας που πρέπει να υιοθετήσει στο πλαίσιο ενός συγκεκριμένου μεταφραστικού Σκοπού (Reiss και Vermeer, 1984). Η κειμενική τυπολογία της Reiss βασίζεται στο εργαλειακό μοντέλο λειτουργιών της γλώσσας που πρότεινε ο γερμανός ψυχολόγος Karl Bühler. Έτσι, γίνεται διάκριση μεταξύ πληροφοριακών, εκφραστικών και προτρεπτικών κειμένων (Bühler στο Γραμμενίδης κ.α., 2015). Στην προκειμένη περίπτωση, το κείμενο ανήκει στην κατηγορία των πληροφοριακών κειμένων, καθώς ο πομπός έχει ως στόχο να πληροφορήσει το δέκτη για τη ψήφιση και εφαρμογή νέων μέτρων όσον αφορά τους νόμους για την απαλλαγή από τα χρέη και την τροποποίηση ορισμένων νόμων λόγω της πανδημίας του Covid-19. Σύμφωνα με τη Nord (2014), «η κύρια λειτουργία των πληροφοριακών κειμένων είναι η πληροφόρηση του αναγνώστη σχετικά με αντικείμενα και φαινόμενα του πραγματικού κόσμου».

Η κειμενική λειτουργία προκύπτει από το συνδυασμό όλων των εξωκειμενικών παραγόντων και ορίζεται με εξωτερικά κριτήρια, πριν από την ανάγνωση δηλ. του κειμένου, βάσει του κειμενικού περιβάλλοντός του (Nord 2005b: 42). Η Nord (1997: 40-45), διαχωρίζει τις βασικές κειμενικές λειτουργίες σε τέσσερις, ακολουθώντας, κατ' αρχάς, τη διάκριση των τριών κειμενικών λειτουργιών που είχε προτείνει ο Karl Bühler (1934/1990), δηλ.

την αναφορική (referential) (προσανατολισμένη στο περιεχόμενο), την εκφραστική (expressive) (προσανατολισμένη στον πομπό), την κλητική (appellative) (προσανατολισμένη στο δέκτη), και προσθέτοντας, στη συνέχεια, μία τέταρτη κειμενική λειτουργία, τη φατική (phatic) (δημιουργεί, διατηρεί και ολοκληρώνει την επαφή μεταξύ πομπού και δέκτη), την οποία υιοθετεί από το μοντέλο γλωσσικών λειτουργιών που είχε προτείνει ο Roman Jakobson (1960). Είναι ακριβώς ο προσδιορισμός της λειτουργίας του κειμένου-πηγή ή των στοιχείων του, που επιτρέπει στο μεταφραστή να αποφασίσει εάν αυτά τα στοιχεία αποτελούν ή όχι το κατάλληλο μέσο επίτευξης της επιδιωκόμενης λειτουργίας του κειμένου-στόχος.

Συνεπώς, στο συγκεκριμένο κείμενο-πηγή μπορούμε να πούμε πως η λειτουργία του είναι αναφορική, διότι δίνεται μεγάλη βάση στο περιεχόμενο του κειμένου. Το αντικείμενο αναφοράς είναι μια κατάσταση άγνωστη στον δέκτη, για το λόγο αυτό η κειμενική λειτουργία είναι η πληροφόρηση του αναγνώστη. Όσον αφορά τις λειτουργίες του κειμένου-στόχος, παραμένουν σχεδόν अपαράλλαχτες. Κυρίαρχη λειτουργία παραμένει η αναφορική – πληροφοριακή. Αυτό συμβαίνει διότι το ελληνόφωνο κοινό, που είναι πλέον δέκτης του κειμένου – στόχος, δεν επηρεάζεται άμεσα για τα μέτρα που ψηφίστηκαν από τη γερμανική Βουλή, αλλά ενδιαφέρεται για αυτά και για την κατάσταση της χώρας σε επίπεδο πληροφόρησης.

3.5 Μεταφραστικά προβλήματα

Σύμφωνα πάντοτε με το βιβλίο της Nord (2014), τα μεταφραστικά προβλήματα είναι αντικειμενικά ή τουλάχιστον διυποκειμενικά. Δεν πρέπει να ταυτίζονται με τις υποκειμενικές δυσκολίες, που μπορεί να συναντήσει ένας μεταφραστής κατά τη διάρκεια της μεταφραστικής διαδικασίας, οι οποίες μπορεί να βασίζονται είτε σε ανεπάρκεια γλωσσικών- πολιτισμικών είτε μεταφραστικών δεξιοτήτων ή ακόμη και σε λανθασμένη τεκμηρίωση. Στη συνέχεια θα παρουσιάσω κάποια μεταφραστικά προβλήματα που κλήθηκα να αντιμετωπίσω κατά τη διάρκεια της μετάφρασης με χρήση παραδειγμάτων, καθώς και τον τρόπο που επέλεξα ώστε να επιλύσω τα πιθανά προβλήματα. Πιο συγκεκριμένα η ανάλυση των μεταφραστικών προβλημάτων χωρίστηκε σε γλωσσικά, πολιτισμικά, πραγματολογικά και ιδιάζοντα προβλήματα.

3.5.1 Γλωσσικά προβλήματα

Σύμφωνα με τη Nord (2014) πρόκειται για προβλήματα που μπορούν να προκύψουν από δομικές διαφορές στο λεξιλόγιο, τη σύνταξη και τα υπερτεμαχιακά στοιχεία των δύο γλωσσών. Η γερμανική και η ελληνική διαφέρουν πολύ τόσο στη δημιουργία λεξιλογίου όσο και στη σύνταξη. Η

γερμανική είναι μια συνθετική γλώσσα. Αυτό επιτρέπει στον χρήστη της γλώσσας να συνδέει λέξεις μεταξύ τους, ώστε να αποδώσει επαρκώς τα νοήματα. Από την άλλη η ελληνική είναι περιφραστική γλώσσα, στην οποία σπάνια δημιουργούνται νέες λέξεις και οι χρήστες της χρησιμοποιούν την τεχνική της περίφρασης. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί η λέξη *Restschuldbefreiung*. Υπήρχαν πολλές μεταφράσεις αυτού του όρου όπως για παράδειγμα *απαλλαγή από οφειλές/οφειλών, απαλλαγή από το υπόλοιπο του χρέους, διαγραφή από το υπόλοιπο του χρέους* κ.α. Επέλεξα να αποδώσω περιφραστικά τον όρο ως *απαλλαγή από τα χρέη*, καθώς αναφερόταν συχνότερα σε παράλληλα κείμενα. Επίσης, πολλές φορές η μετάφραση αυτή ταίριαζε συντακτικά περισσότερο από τις άλλες επιλογές και έκανε την σύνταξη πιο κατανοητή, ιδίως σε περιπτώσεις όπου οι προτάσεις ήταν πολύ μεγάλες, περίπλοκες, καθώς παρεμβάλλονταν πολλές δευτερεύουσες προτάσεις και δυσνόητες.

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετώπισα ήταν η μετάφραση του όρου *Insolvenz*. Ο όρος αυτός έχει δύο ερμηνείες. Αφενός σημαίνει *χρεοκοπία* ή *πτώχευση* και αφετέρου *αφερεγγυότητα*. Στο συγκεκριμένο κείμενο είχα λέξεις όπως το *Insolvenzordnung, Insolvenzverordnung, Insolvenzgericht* και *Insolvenzerfahren*. Και οι δύο ερμηνείες ήταν σωστές αλλά το νόημα τους ήταν διαφορετικό. Ψάχνοντας σε παράλληλα κείμενα βρήκα πως για παράδειγμα η μετάφραση του *Insolvenzordnung* ήταν πολύ συχνότερη ως *νόμος περί αφερεγγυότητας*. Εξαίρεση αποτέλεσε μόνο η μετάφραση της λέξης *Insolvenzgericht* ως *πτωχευτικό δικαστήριο* και όχι ως *δικαστήριο αφερεγγυότητας*. Επίσης η μετάφραση της λέξης *Verbraucherinsolvenzformularverordnung* με δυσκόλεψε αρκετά, κυρίως επειδή δεν μπορούσα να την βρω αυτούσια σε λεξικά και σε παράλληλα κείμενα. Χώρισα λοιπόν τη λέξη στα παράγωγα της, ώστε να μπορέσω να τη μεταφράσω. Η παράγωγη λέξη που με δυσκόλεψε ήταν η λέξη *Formular*. Η ακριβής μετάφραση της λέξης αυτής είναι *έντυπο*, ωστόσο ψάχνοντας σε παράλληλα δεν μπόρεσα να βρω τη φράση *έντυπο αφερεγγυότητας καταναλωτών*, γι' αυτό και το μετέφρασα ως *μητρώο αφερεγγυότητας καταναλωτών*.

Ως προς τη σύνταξη του το κείμενο παρουσίαζε κάποιες δυσκολίες, γι' αυτό και παρουσίαζε προβλήματα στη μετάφρασή του στα Ελληνικά. Γενικότερα, η γερμανική γλώσσα χαρακτηρίζεται από τον μακροπερίοδο λόγο και την πολύπλοκη της σύνταξη. Εφόσον βέβαια το κείμενο αναφέρεται σε αλλαγή της νομοθεσίας είναι απολύτως φυσιολογικό ο λόγος να γίνεται πιο περίπλοκος. Ένα παράδειγμα μακροπεριόδου λόγου είναι η πρόταση στο Άρθρο 8: *In der Anlage zur Verbraucherinsolvenzformularverordnung, die zuletzt durch Artikel 5 dieses Gesetzes geändert worden ist, wird im Formular der Anlage 3 zum Eröffnungsantrag in Nummer I. am Ende die Angabe „(§ 295 Abs. 2 InsO)“*

durch die Angabe „(§ 295a Abs. 1 InsO)“ersetzt. Μια αρκετά δύσκολη πρόταση ως προς τη μετάφρασή της ήταν αυτή του Άρθρου 5 (*Wird von der in Satz 1 genannten Möglichkeit Gebrauch gemacht... Abtretungsfrist nach Maßgabe von § 2 Nummer 1 zu berichtigen.*). Στη συγκεκριμένη πρόταση δυσκολεύτηκα να κατανοήσω που αναφέρεται το *ist eine in der Abtretungserklärung erklärte*, καθώς στη συνέχεια ακολουθούν πολλές δευτερεύουσες. Προκειμένου να υπάρχει συνοχή και να βγαίνει νόημα στα ελληνικά, επέλεξα να αλλάξω την σειρά των προτάσεων και να μεταφέρω τις δευτερεύουσες στο τέλος της πρότασης, καθώς έτσι απλουστεύτηκε η σύνταξη και το κείμενο ήταν περισσότερο κατανοητό. Ακόμη, υπήρχαν πολλές προτάσεις όπου το υποκείμενο το μετέτρεψα σε αντικείμενο, ώστε η σύνταξη να είναι ορθή στα ελληνικά. Για παράδειγμα στο Άρθρο 2 (*Vermögen, das er von Todes wegen oder mit Rücksicht auf ein künftiges Erbrecht oder durch Schenkung erwirbt, zur Hälfte des Wertes sowie Vermögen, das er als Gewinn in einer Lotterie, Ausspielung oder in einem anderen Spiel mit Gewinnmöglichkeit erwirbt, zum vollen Wert an den Treuhänder heraus- zugeben;*) επέλεξα να προσθέσω ένα υποκείμενο (ο οφειλέτης) και την *περιουσία (Vermögen)* να την μετατρέψω σε αντικείμενο της πρότασης. Εάν επέλεγα να χρησιμοποιήσω τη λέξη *περιουσία* ως υποκείμενο θα έπρεπε η πρόταση να γίνει σε παθητική φωνή, κάτι το οποίο θα έκανε την πρόταση περισσότερο περίπλοκη.

3.5.2 Πραγματολογικά προβλήματα

Τα πραγματολογικά προβλήματα προκύπτουν από τις διαφορές των περιστάσεων του κειμένου – πηγή και του κειμένου – στόχος και εντοπίζονται με την σύγκριση εξωκειμενικών παραγόντων, όπως ο πομπός, ο δέκτης, ο χώρος, ο χρόνος κ.ά. (Nord, 2014: 148). Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση υπάρχει διαφορά μεταξύ των δεκτών του πρωτοτύπου και του μεταφράσματος. Το πρωτότυπο κείμενο αναφέρεται στο γερμανικό κοινό, το οποίο είναι το άμεσα ενδιαφερόμενο, ενώ το μετάφρασμα απευθύνεται σε έμμεσα ενδιαφερόμενο κοινό, το ελληνικό, με στόχο την πληροφόρησή του που αφορά την τροποποίηση του νόμου. Ο πομπός παραμένει ο ίδιος, ενώ ο χώρος και ο χρόνος μεταβάλλονται, καθώς το κείμενο-πηγή συντάχθηκε στη Γερμανία κατά το έτος 2020, ενώ το κείμενο-στόχος αποτελεί μετάφρασμα που προορίζεται για την Ελλάδα κατά το έτος 2022.

Ειδικότερα, πολιτισμικές διαφορές εντοπίζονται στον τρόπο διατύπωσης παραγράφων των νόμων π.χ. *In § 287a Absatz 2 Satz 1 Nummer 1*. Η μετάφραση των όρων *§, Absatz, Satz, Nummer*, οι οποίοι υπήρχαν πολύ συχνά στο κείμενο, ήταν απαιτητική. Το σύμβολο *§* στα ελληνικά σημαίνει *παράγραφος* και η λέξη *Absatz* μεταφράζεται στα ελληνικά ως *παράγραφος*. Καθώς δεν μπορούσα να τα μεταφράσω και τα δύο ως

παράγραφος αποφάσισα το σύμβολο της παραγράφου να το μεταφράσω ως *ενότητα*, καθώς σε πολλά παράλληλα αναφερόταν ως *ενότητα* ή *σημείο*.

Όσον αφορά το ύφος του μεταφράσματος, δεν επιδέχθηκε καμία αλλαγή και παρέμεινε αυστηρό και επίσημο, όπως ακριβώς και το πρωτότυπο. Το αντίστοιχο μέσο δημοσιοποίησης των νόμων στην Ελλάδα, δηλαδή η Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, έχει ανάλογο ύφος στη δημοσίευση νέων νόμων. Παρόλο, λοιπόν, που οι δέκτες του κειμένου-στόχος δεν ενδιαφέρονται ούτε επηρεάζονται άμεσα από την δημοσίευση των νέων νόμων στην Εφημερίδα της Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας, το ύφος διατηρήθηκε ως έχει, καθώς στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως επικρατεί ανάλογο ύφος και το ελληνικό αναγνωστικό κοινό είναι εξοικειωμένο σε αυτό.

3.5.3 Πολιτισμικά προβλήματα

Μια άλλη κατηγορία μεταφραστικών προβλημάτων είναι τα πολιτισμικά. Κάθε πολιτισμός έχει τις δικές του συνήθειες, νόρμες και συμβάσεις. Τα πολιτισμικά μεταφραστικά προβλήματα απορρέουν από τις διαφορές στις νόρμες και τις συμβάσεις που διέπουν τη λεκτική και μη λεκτική συμπεριφορά στους δύο εμπλεκόμενους πολιτισμούς (Nord,2014).

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ενός πολιτισμικού μεταφραστικού προβλήματος είναι η χρήση του *zu* στη γερμανική γλώσσα, το οποίο δεν μπορεί να μεταφραστεί κατά λέξη στα ελληνικά και μεταφέρει διαφορετικά νοήματα κάθε φορά. Για παράδειγμα, στην πρώτη πρόταση θα πρέπει να προστεθεί το ρήμα *μπορούν* στα ελληνικά ώστε να μπορέσει να μεταφερθεί με μεγαλύτερη ακρίβεια το νόημα της πρότασης. Η δεύτερη και τρίτη πρόταση μπορεί να μεταφραστεί με έναν απλό ενεστώτα (*Η απόφαση του δικαστηρίου ανακοινώνεται, ... τότε εφαρμόζεται η ενότητα 287α,...*). Στην τέταρτη πρόταση πρέπει να προστεθεί πάλι ένα ρήμα, ώστε να τονιστεί η υποχρέωση του οφειλέτη (*Ο οφειλέτης οφείλει να ενημερώσει χωρίς καθυστέρηση τον διαχειριστή για την έναρξη ή την συνέχιση μιας μη μισθωτής δραστηριότητας*).

1. keine unangemessenen Verbindlichkeiten im Sinne des § 290 Absatz 1 Nummer 4 zu begründen.“
2. Der Beschluss ist öffentlich bekannt zu machen.
3. so ist §287aAbsatz2Satz1Nummer1derInsolvenzordnung in der bis einschließlich 30. September 2020 geltenden Fassung weiter anzuwenden.
4. Der Schuldner hat den Verwalter unverzüglich über die Aufnahme oder Fortführung einer selbständigen Tätigkeit zu informieren.

Σε αυτήν την κατηγορία εντάσσονται ακόμη οι θεσμοί και τα ιδρύματα, τα οποία είναι γνωστά στους γερμανούς αναγνώστες, καθώς αποτελούν μέρος της γερμανικής πραγματικότητας και ο έλληνας κατά πάσα πιθανότητα

δεν τα γνωρίζει. Τέτοιοι όροι είναι το *Bundestag* και *BGBI*, οι οποίοι μεταφράστηκαν ως *Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο της Γερμανίας* και *Εφημερίδα της Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας* αντίστοιχα, προκειμένου να γίνονται κατανοητές από τους αναγνώστες του πολιτισμού-στόχος.

3.5.4 Ιδιάζοντα προβλήματα

Η τελευταία κατηγορία μεταφραστικών προβλημάτων είναι τα ιδιάζοντα προβλήματα. Τα συγκεκριμένα προβλήματα απορρέουν από τις ιδιαιτερότητες του κειμένου αφετηρίας που δεν μπορούν να ενταχθούν σε κάποια από τις παραπάνω κατηγορίες. Τέτοια προβλήματα είναι τα λογοπαίγνια, τα ρητορικά σχήματα, οι παρηχήσεις, οι ομοιοκαταληξίες (Κελάνδριας, 2016).

Στο συγκεκριμένο κείμενο δεν υπάρχουν τέτοια σχήματα λόγου, διότι το κείμενο αποτελεί επίσημο νομικό έγγραφο που θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα Ομοσπονδιακής Νομοθεσίας. Ωστόσο, ένα πρόβλημα το οποίο θα μπορούσε να ενταχθεί σε αυτή την κατηγορία ήταν η προσπάθεια μου να επιτύχω συνοχή σε κάποια σημεία, τα οποία ήταν ιδιαίτερα και έχρηζαν συγκεκριμένης μεταχείρισης. Παρόλο που το κείμενο στα περισσότερα σημεία του είχε συνοχή, προσπάθησα όσο το δυνατόν περισσότερο να χρησιμοποιώ συνδετικές λέξεις στο μετάφρασμά μου, ώστε να έχει συνοχή και συνεκτικότητα. Για παράδειγμα, στην υποσημείωση του τίτλου όσον αφορά τις μισθώσεις ακινήτου, υπάρχει μια επανάληψη στο πρωτότυπο κείμενο (*über präventive **Restrukturierungsrahmen**, über **Entschuldung** und über Tätigkeitsverbote sowie über Maßnahmen zur Steigerung der Effizienz von **Restrukturierungs**-, Insolvenz- und **Entschuldungs**- verfahren*). Έτσι, επέλεξα την επανάληψη να την μεταφράσω ως *καθώς και περί μέτρων βελτίωσης των διαδικασιών αυτών*, επέλεξα δηλαδή να χρησιμοποιήσω την αντωνυμία *αυτών* προκειμένου να μην υπάρχει επανάληψη και η πρόταση να είναι συνεκτική. Ακόμη μεταφράζοντας το άρθρο 11 στην πρόταση *„(2) Abweichend von § 32 Absatz 1 Satz 1 des Bürgerlichen Gesetzbuchs kann der Vorstand auch ohne Ermächtigungen in der Satzung vorsehen, dass Vereinsmitglieder...“* πρόσθεσα τη φράση *έχουν τη δυνατότητα* και έπειτα άνω και κάτω τελεία με σκοπό οι προτάσεις που ακολουθούν να συνδέονται με αυτή τη φράση και έτσι να επιτευχθεί συνοχή στην πρόταση.

4. Επίλογος

Συνοψίζοντας, η συγκεκριμένη πτυχιακή αποτέλεσε έναυσμα για την μελλοντική ενασχόληση μου με τον κλάδο της νομικής μετάφρασης. Η μετάφραση ενός τέτοιου είδους κειμένου αποτέλεσε μεν μια πολύ ενδιαφέρουσα διαδικασία, απαιτητική ωστόσο σε ορισμένα σημεία. Κρίνεται απαραίτητο ο μεταφραστής όχι μόνο να κατέχει άριστη γνώση τόσο της γλώσσας-πηγή όσο και της γλώσσας-στόχο αλλά και ένα υψηλό επίπεδο γνώσεων στο νομικό πλαίσιο τόσο της Ελλάδας όσο και της Γερμανίας. Ακόμη, υψίστης σημασίας είναι ο μεταφραστής να γνωρίζει το εξωκειμενικό περιβάλλον του κειμένου, δηλαδή τον χρόνο, τον τόπο, τον πομπό, τον δέκτη, τον σκοπό του μεταφράσματος, προκειμένου να προβεί στις κατάλληλες αλλαγές και να επιλέξει τις σωστές μεταφραστικές τεχνικές.

Σε προσωπικό επίπεδο, η ενασχόληση μου με την παρούσα πτυχιακή εργασία με έφερε ένα βήμα πιο κοντά στον τρόπο που διαχειρίζομαι και αναλύω τις νομικές μεταφράσεις. Οι μεταφραστικές δυσκολίες που αντιμετώπισα, καθώς και οι θεωρίες και τεχνικές που χρησιμοποίησα για την επίλυσή τους διεύρυναν το γνωστικό μου πεδίο στον τομέα των νομικών μεταφράσεων.

5. Βιβλιογραφία

Πρωτογενής πηγή

- *Gesetz zur weiteren Verkürzung des Restschuldbefreiungsverfahrens und zur Anpassung pandemiebedingter Vorschriften im Gesellschafts-, Genossenschafts-, Vereins- und Stiftungsrecht sowie im Miet- und Pachtrecht* (2020) *Bundesgesetzblatt*. Available at: http://www.bgb1.de/xaver/bgb1/start.xav?startbk=Bundesanzeiger_BGBl&jumpTo=bgb1120s3328.pdf (Accessed: June 1, 2022).

Δευτερογενείς πηγές

- Nord, C. (2014) *Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ως στοχευμένη δραστηριότητα-Εισαγωγή στις λειτουργικές προσεγγίσεις*. Translated by Σ.Π. Γραμμενίδης and Δ.Δ. Λάμπρου. Αθήνα: Δίαυλος.
- Reiss, K. and Vermeer, H.J. (2014) *Towards a General Theory of Translational Action*. London: Routledge.
- Κελάνδριας, Ι.Π. (2007) *Η Μετάφραση των Οικονομικών Κειμένων*. Αθήνα: Δίαυλος.

Ηλεκτρονικά λεξικά

- Διαδικτυακό λεξικό Pons: <https://el.pons.com/%CE%BC%CE%B5%CF%84%CE%AC%CF%86%CF%81%CE%B1%CF%83%CE%B7>
- Onlinewörterbuch Duden: <https://www.duden.de/woerterbuch>
- IATE, European Union Terminology: <https://iate.europa.eu/home>

Ιστογραφία

- EUR-LEX. 2016. *Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας*. [online] Available at: <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=celex%3A32000R1346>> [Accessed 15 June 2022].
- EUR-LEX. 2019. *Οδηγία (ΕΕ) 2019/1023 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, περί πλαισίου για την προληπτική αναδιάρθρωση, την απαλλαγή από τα χρέη και τις ανικανότητες ή την έκπτωση οφειλετών, καθώς και περί μέτρων βελτίωσης των διαδικασιών αυτών, και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 (Οδηγία για την αναδιάρθρωση και την αφερεγγυότητα) (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)*. [online] Available at: <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:32019L1023>> [Accessed 25 June 2022].
- EUR-LEX. 2022. *Commission Regulation (EU) 2022/720 of 10 May 2022 on the application of Article 101(3) of the Treaty on the Functioning of the European Union to categories of vertical agreements and concerted practices (Text with EEA relevance)*. [online] Available

- at:<<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32022R0720>> [Accessed 23 June 2022].
- Firm, L., 2021. Ο νόμος 4842/2021: Ταχεία πολιτική δίκη, προσαρμογή των διατάξεων της πολιτικής δικονομίας για την ψηφιοποίηση της πολιτικής δικαιοσύνης, άλλες τροποποιήσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και λοιπές επείγουσες διατάξεις. - Loukadounos Law Firm. [online] Loukadounos Law Firm. Available at: <<https://loukadounoslawfirm.gr/%CE%BF-%CE%BD%CF%8C%CE%BC%CE%BF%CF%82-4842-2021-%CF%84%CE%B1%CF%87%CE%B5%CE%AF%CE%B1-%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%B4%CE%AF%CE%BA%CE%B7-%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%83%CE%B1%CF%81/>> [Accessed 20 June 2022].
 - Grammenidis, S. et al. (2016) Διεπιστημονικές προσεγγίσεις της μετάφρασης, Kallipos. Available at: <https://repository.kallipos.gr/handle/11419/3901> (Accessed: July 15, 2022).
 - LAW, D., n.d. Οι αλλαγές που επέφερε ο Ν. 4548/ 2018 στις Α.Ε.. [online] Dikaion-law.com. Available at: <<https://www.dikaion-law.com/oi-allages-poy-epefere-o-n-4548-2018-stis-a-e-15>> [Accessed 25 June 2022].
 - Opengov.gr. 2009. Άρθρο 1. Πεδίο Εφαρμογής | Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων. [online] Available at: <<http://www.opengov.gr/ypoian/?p=20&cpage=8>> [Accessed 20 June 2022].
 - Ζαφειρίδου, Α., 2016. [online] Repo.lib.duth.gr. Available at: <[https://repo.lib.duth.gr/jspui/bitstream/123456789/10879/1/Zapheiridou u.pdf](https://repo.lib.duth.gr/jspui/bitstream/123456789/10879/1/Zapheiridou.pdf)> [Accessed 23 June 2022].
 - Μπέσκος, Σ., 2014. Εξετάζεται η μείωση των διαδικασιών και της υπερφορολόγησης στην αγορά. [online] Dikaiologitika.gr. Available at: <<https://www.dikaiologitika.gr/eidhseis/oikonomia/37463/eksetazetai-i-meiosi-ton-diadikasion-kai-tis-yperforologisis-stin-agora>> [Accessed 15 June 2022].
 - Παπαδής, Κ., 2022. Αύξηση μισθών - συντάξεων και στο βάθος κάλπες - Ειδήσεις - νέα - Το Βήμα Online. [online] Ειδήσεις - νέα - Το Βήμα Online. Available at: <<https://www.tovima.gr/2022/04/17/politics/ayksisi-misthon-syntakseon-kai-sto-vathos-kalpes/>> [Accessed 12 June 2022].
 - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΫ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣΙΡ GORDONSLYNN. 2022. EUR-LEX. [online] Available at: <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN-EL-DE/TXT/?from=DE&uri=CELEX%3A61983CC0241>> [Accessed 21 June 2022].